No. 189

JANUARY 2005

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

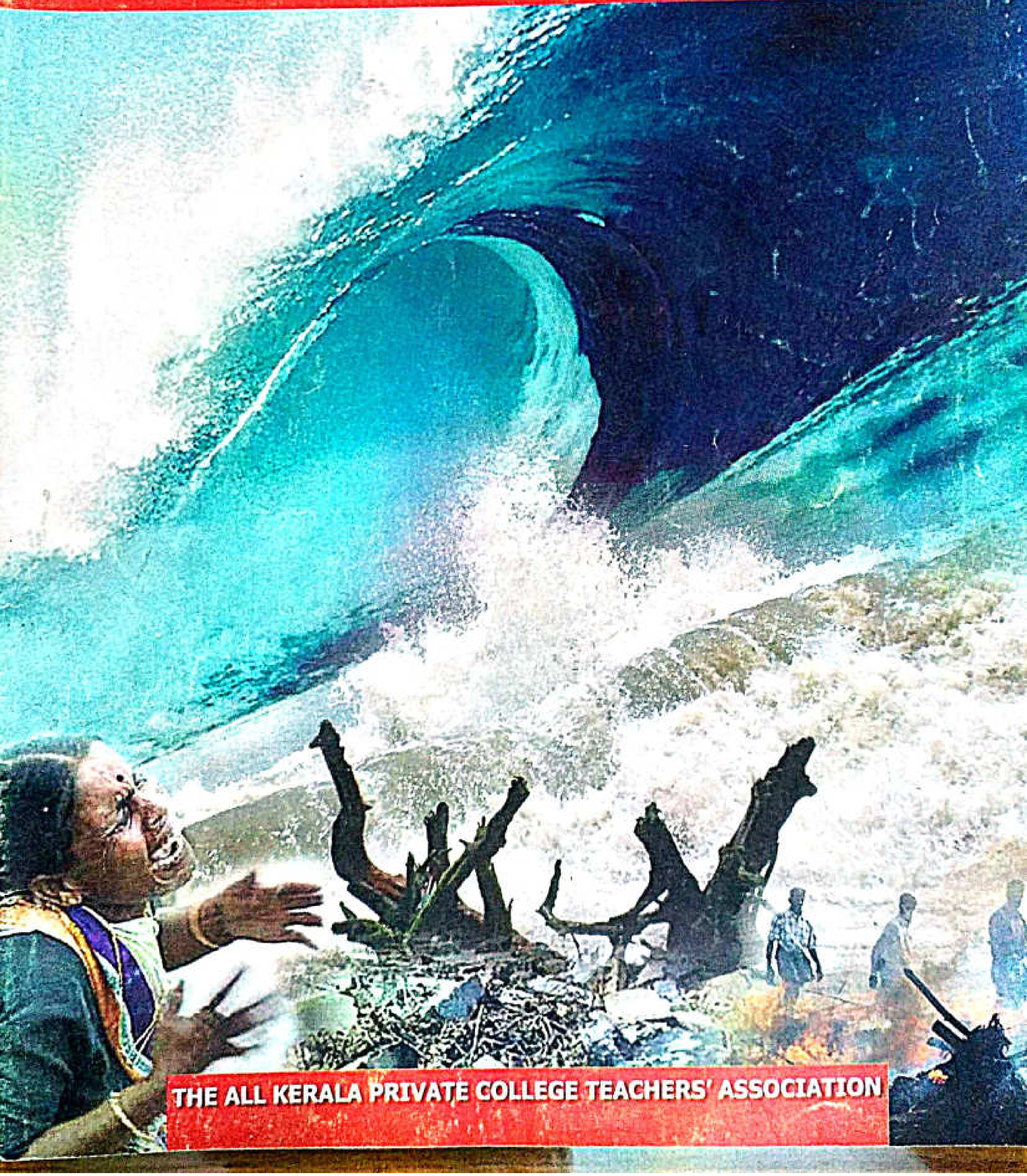

THE ALL KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHERS' ASSOCIATION

KERALA PRIVATE
COLLEGE TEACHER

MONTHLY
JOURNAL OF
THE AKPCTA

No. 189 JANUARY 2005

EDITORIAL BOARD

Chief Editor
Dr. S. JAYARAJ KUMAR

Managing Editor
V.JAYAKUMAR

Assistant Editor
Dr. G.S. SURESH

Members
Thomas Joseph
A. Prathapachandran Nair
P. Reghunath
M.P. Vijayalekshmi
K. Sasidharan
Dr. R.B.Rajalekshmi
J. Raju
M.Shahul Hameed
M.S.Vasanthakumar
Dr. C.R.Prasad
Mathew J.Muttath
N.Rajan
Soman Nadar
Dr. T.A.Sudhakarakurup
Kavumbai Balakrishnan
Dr. C. Unnikrishnan
Anil Vallathol

inside

No.
189

infocus
Bill on Minority Educational Institutions
Thomas Joseph

തലമറന്ന് എണ്ണ തേയ്ക്കുന്ന യു. പി. എ. സർക്കാർ
എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ

•

സുനാമി വിതച്ച് 2004 വിട പറഞ്ഞു
എം. എസ്. വസന്തകുമാർ

•

ജീവിതം നോവുമ്പോൾ ആത്മാവും
എം. എസ്. വസന്തകുമാർ

•

Examination Reforms
Dr. Rajan Varughese

•

Retreat of the state from Health Care
Dr. Varughese George

•

Excessive Pesticides in Cardamom Estates
Dr. Jomy Augustine & Johnykutty . J

- Editorial • Economic Focus
- ജില്ലാവാർത്തകൾ
- സമരപഥങ്ങൾ • ശാസ്ത്രജാലകം
- സർവീസ് പംക്തി
- ജഡ്ജ്മെൻറ് • സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ

visit www.akpcta.org

എഡിറ്റോറിയൽ

ഓർഡിനൻസ് ജനാധിപത്യവിരുദ്ധം സ്വേച്ഛാപരം

വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാർക്ക് ഓശാന പാടാൻ തയ്യാറാകാത്ത കേരള, കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാലാ സിൻഡിക്കേറ്റുകൾ പിരിച്ചുവിടാൻ സർക്കാർ ഓർഡിനൻസ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ദർഭത്തിൽ

വിവിധ മേഖലകളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരുൾപ്പെടുന്ന ഭരണ സമിതികളാണ് ഈ രണ്ടു സർവകലാശാലകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നത്. പുതിയ ഭരണസമിതികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നിയമാനുസൃതം കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും കാലാവധി കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നത്. അതേസമയം, ഓഫ് ക്യാമ്പസ്, ഓഫ് ഷോർ കമ്പനി പണികൾക്കും അൺ എയ്ഡഡ് കച്ചവടത്തിനും പേരുകേട്ട സർവകലാശാല ഭരണസമിതികളെ യു. ഡി. എഫ്. നോമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകയാൽ നിർബാധം തുടരാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

മുഖ്യമന്ത്രി മുൻകൈ എടുത്താണ് ഓർഡിനൻസ് കൊണ്ടുവന്നതെന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഓർഡിനൻസിന് മന്ത്രിസഭ അംഗീകാരം നല്കിയ വിവരം ക്യാബിനറ്റ് ബ്രീഫിംഗിൽ ഒളിച്ചുവച്ച മുഖ്യമന്ത്രി അധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ജനപ്രതിനിധികളുടേയും എതിർപ്പ് അവഗണിക്കാൻ ഗവർണറിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ ഓർഡിനൻസിന് തുല്യം ചാർത്തിക്കൊടുക്കരുതെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സർവകലാശാലകളുടെ ചാൻസിലർ കൂടിയായ ഗവർണർക്ക് എ. കെ. പി. സി. ടി. എ നിവേദനം നല്കിയിരുന്നു. കേരള, കാലിക്കറ്റ്, കണ്ണൂർ സെനറ്റുകളിലേക്ക് ആരംഭിച്ച തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയ അട്ടിമറിക്കാനും ജനാധിപത്യപരമായി സർവകലാശാലാ സമിതികൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നത് തടയാനും പാർശ്വവർത്തികളെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഭരണം പിൻവാതിലിലൂടെ പിടിച്ചെടുക്കാനുമാണ് ഓർഡിനൻസ് ലക്ഷ്യമിടുന്നതെന്ന് നാം നിവേദനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടെ മനമറിഞ്ഞ് തിടുക്കത്തിൽ ഗവർണർ ഓർഡിനൻസിൽ ഒപ്പുവച്ചു. സർവകലാശാലകളുടെ ജനാധിപത്യസ്വഭാവത്തെയും അക്കാദമിക് താല്പര്യങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ ചാൻസിലർ കൂടിയായ ഗവർണർ തന്റെ ഈ നടപടിയിലൂടെ ആ പദവിക്ക് കളങ്കം ചാർത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

ജനാധിപത്യ സംവിധാനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും അക്കാദമിക് താല്പര്യങ്ങളെ ഹനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉമ്മൻചാണ്ടി സർക്കാരിന്റെ ഓർഡിനൻസിനെതിരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള എല്ലാവരും മുന്നിട്ടിറങ്ങണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

വായനക്കാർക്ക്

2005

എ.കെ.പി.സി.ടി.എയുടെ നവവത്സരാശംസകൾ

തലമറന്ന് എണ്ണ തേയ്ക്കുന്ന യു.പി.എ സർക്കാർ

എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ
ജനറൽ സെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

കമ്പോളവൽക്കരണത്തിനും വർഗീയവൽക്കരണത്തിനും എതിരെ ഇന്ത്യൻ ജനത ഒററക്കെട്ടായി വിധിയെഴുതിയതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ബി. ജെ. പി. യുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള എൻ. ഡി. എ സർക്കാർ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങേണ്ടി വന്നതും കോൺഗ്രസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള യു. പി. എ സർക്കാർ അധികാരത്തിലേറിയതും. എന്നാൽ അധികാരത്തിലേറി ആറുമാസം തികയുമ്പോൾ തന്നെ , തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പാഠങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി മറക്കുകയാണ് ഡോ. മൻമോഹൻ സിംഗിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള യു. പി. എ സർക്കാർ. പൊതുമിനിമം പരിപാടിയിലെ ജനോപകാരപ്രദമായ പദ്ധതികളിൽ വെള്ളം ചേർത്തും നടപ്പാക്കുന്നതിൽ കാലവിളംബം വരുത്തിയും ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്നോക്കം പോകുന്ന സർക്കാർ, മിനിമം പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത കമ്പോള അജണ്ടകൾ അത്യുത്സാഹത്തോടെ നടപ്പാക്കി കൊണ്ട്, ജനവിരുദ്ധ നയങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ തങ്ങൾ എൻ. ഡി. എ സർക്കാരിനെക്കാൾ ഒട്ടും പിന്നിലല്ല എന്നു തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പെട്രോളിയം ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വില കമ്പോള നിയന്ത്രണത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തത്, ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം. പാചക വാതകത്തിന് മാസംതോറും അഞ്ചുരൂപ വില വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സബ്സിഡി രഹിത സംവിധാനത്തിലേയ്ക്ക് മാറാനുള്ള തീരുമാനം തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും മരവിപ്പിക്കാൻ ഇടതു പക്ഷത്തിന്റെ ശക്തമായ സമ്മർദ്ദം വേണ്ടിവന്നു. പൊതുമിനിമം പരിപാടിയിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട വാഗ്ദാനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുമെന്നുള്ളത്. പദ്ധതി ഇപ്പോൾ ഏതാനും ജില്ലകളിലേയ്ക്കു മാത്രമായി വെട്ടിച്ചുരിക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, പാർലമെന്റിൽ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ ഒട്ടേറെ ന്യൂനതകൾ ഉണ്ട്. രാജ്യമൊട്ടാകെ പദ്ധതി സമയബന്ധിതമായി വ്യാപിപ്പിക്കാൻ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥയില്ല. മിനിമം വേതനം ഉറപ്പാക്കുമെന്നോ, പദ്ധതി ചിലവുമുഴുവൻ കേന്ദ്രം വഹിക്കുമെന്നോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാത്തിടത്തോളം കാലം ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനം ജലരേഖയായി മാറാനാണു സാദ്ധ്യത. ലോക വ്യാപാര സംഘടനയുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി പുതിയ പേററന്റ് നിയമം പുറത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നു. അതും ഓർഡിനൻസിന്റെ രൂപത്തിൽ! ജനജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന നിയമം പാർലമെന്റിൽ ചർച്ചചെയ്തു പാസ്സാക്കാനുള്ള സാമാന്യ മര്യാദപോലും സർക്കാർ കാണിച്ചില്ല. നിലവിലുള്ള പ്രക്രിയാപേററന്റിനു പകരം ഉൽപ്പന്നപേററന്റ് സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ നിയമം ജീവൻ രക്ഷാമരുന്നുകൾക്കുൾപ്പടെ എല്ലാ ഔഷധങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച വിലവർദ്ധന സൃഷ്ടിക്കും. ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ തന്നെ, മരുന്നുകൾക്ക് ഏററവും വിലക്കുറവുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇന്ത്യ. മരുന്നുവില അനിയന്ത്രിതമായി കുതിച്ചുയരുന്നതോടു കൂടി ഇടത്തരക്കാർക്കുപോലും ആരോഗ്യ സംരക്ഷണം ഒരു ആഡംബരമായി മാറും.

സമരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം സംരക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള പൊതു മിനിമം പരിപാടിയിലെ വാഗ്ദാനം ഇനിയും നിറവേററിയിട്ടില്ല. സ്ത്രീകൾക്ക് സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലും പാർലമെന്റിലും 1/3 പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണവും സർക്കാരിന്റെ അടിയന്തിര അജണ്ടയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. സ്വാശ്രയ പ്രൊഫഷണൽ മേഖലയിലെ അഡ്മിഷനും ഫീസും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സംസ്ഥാന മന്ത്രിമാരുടേയും സെക്രട്ടറിമാരുടെയും യോഗത്തിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കായി നൽകിയിരിക്കുന്ന കുറിപ്പിൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ വിദേശ നിക്ഷേപ സാദ്ധ്യതയെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

ഇത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ കേന്ദ്ര യൂണിവേഴ്സിററികളുമായി അഫിലിയേററു ചെയ്യാൻ അധികാരം നൽകുന്ന കേന്ദ്ര നിയമത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ കേന്ദ്രയൂണിവേഴ്സിററികളുമായി അഫിലിയേററു ചെയ്യാമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുമെന്നായിരുന്നു പൊതു മിനിമംപരിപാടിയിലെ വാഗ്ദാനം. പ്രൊഫഷണൽ- നോൺ പ്രൊഫഷണൽ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളേയും അഫിലിയേററു ചെയ്യാനാണ് നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ന്യൂനപക്ഷ 'സമുദായത്തിനു' നൽകുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന അവകാശം ന്യൂനപക്ഷത്തിലെ 'വ്യക്തികൾക്കും' 'ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും' നൽകിയിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനതലത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ പുനർ നിർണ്ണയിക്കണമെന്ന സുപ്രീം കോടതി വിധിമറന്നു കൊണ്ട് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് 'നോട്ടിഫൈ' ചെയ്യുന്ന ഏതു സമുദായത്തെയും ന്യൂനപക്ഷമായി കണക്കാക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്ര യൂണിവേഴ്സിററികളുടെ നിർവചനത്തിൻ കച്ചവട അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോഴ്സുകൾ നടത്തുന്ന 'കൽപിത സർവകലാശാലകളെയും' ഉൾപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിയമം തന്നെ ഏററവും നീതിരഹിതമായ ചൂഷണ സമ്പ്രദായത്തിനു സംരക്ഷണം നൽകുന്ന നിയമമായി മാററിമറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷത്തിലെ ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷത്തിനു മാത്രമെ ബിൽ പ്രയോജനം ചെയ്യൂ. കോരനു കഞ്ഞി വീണ്ടും കുമ്പിളിൽ തന്നെ. തലമറന്നുള്ള ഈ എണ്ണ തേപ്പ് ജനങ്ങൾ എത്രനാൾ സഹിക്കും?

ദുരന്തത്തിൽ പെട്ടവർക്ക് സഹായമെത്തിക്കുക

കടലാക്രമണ ദുരിതത്തിൽ പെട്ടവർക്ക് ആശ്വാസം പകരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ അംഗങ്ങൾ പരമാവധി പങ്കാളിത്തം വഹിക്കണമെന്നും ഒരു ദിവസത്തിൽ കുറയാത്ത ശമ്പളം ദുരിതാശ്വാസ ഫണ്ടിലേക്ക് നല്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻ നായർ, ജനറൽ സെക്രട്ടറി. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

പ്രവർത്തക സമിതി തീരുമാനങ്ങൾ, 2005 ജനുവരി 1

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം

47-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യമായി **എല്ലാവർക്കും ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം** ("Quality Education For All") അംഗീകരിച്ചു. ഇക്കൊല്ലത്തെ സമ്മേളനത്തിന് ലോഗോ ഉണ്ടാകണം. അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും ലോഗോകൾ ക്ഷണിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തുന്ന സാഹിത്യമത്സരത്തിന്റെ ചുമതല സംസ്ഥാന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ: എം.പി. വിജയലക്ഷ്മിക്കായിരിക്കും. ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയം: 'എല്ലാവർക്കും ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം'. കഥയ്ക്കും കവിതയ്ക്കും പ്രത്യേക വിഷയം നൽകുന്നില്ല. State Returing Officer ആയി പ്രൊഫ: കെ.കെ. ചാക്കോയെയും State Auditor ആയി പ്രൊഫ: വി.കെ. സുധാകരനേയും നിശ്ചയിച്ചു. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഷെഡ്യൂൾ അംഗീകരിച്ചു. സംഘടനാ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ടും കരട് പ്രമേയങ്ങളും മാർച്ച് ആദ്യവാരത്തിൽ ബ്രാഞ്ചുകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കും. സമ്മേളനചെലവിലേക്കായി ഓരോ അംഗവും 150 രൂപ വീതം നൽകണം. പാലക്കാട് ടൗൺഹാൾ ആണ് സമ്മേളന വേദി. ജനുവരി അവസാന വാരത്തിൽ സ്വാഗത സംഘ രൂപീകരണയോഗം നടത്തുന്നതാണ്.

അൺഎയ്ഡഡ് കോഴ്സുകൾക്കെതിരെ

അൺഎയ്ഡഡ് കോഴ്സുകളുള്ള എയ്ഡഡ് കോളേജുകളിൽ ജനുവരി 13 ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ധർണാ സമരം വിജയിപ്പിക്കാനുള്ള കർമ്മപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. ജില്ലാ കൺവൻഷനുകൾ ശ്രദ്ധേയമാക്കണം. എല്ലാ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യം സമരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. മറ്റു കോളേജുകളിൽ നിന്നുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ സഹകരണം തേടേണ്ടതാണ്.

സെനറ്റ് ഇലക്ഷൻ

കോഴിക്കോട് സർവകലാശാലയിലെ ഇലക്ഷൻ ഷെഡ്യൂൾ മാറ്റാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അനിശ്ചിതത്വം നിലനിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സെനറ്റ് ഇലക്ഷന്റെ തുടർകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് മാറ്റി വച്ചു.

കണ്ണൂർ സർവകലാശാലയിൽ താഴെപറയുന്നവരെ നമ്മുടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർണ്ണയിച്ചു.

1. പി.വി. രവീന്ദ്രൻ, സർ സെയ്ദ് കോളേജ്, തളിപ്പറമ്പ്
2. വത്സല കുര്യാക്കോസ്, നിർമ്മലഗിരി കോളേജ്, കൂത്തുപറമ്പ്
3. സി. ചന്ദ്രൻ, എസ്.ഇ.എസ്. കോളേജ്, ശ്രീകണ്ഠാപുരം
4. സി.ആർ. ലളിത, എസ്.എൻ. കോളേജ്, കണ്ണൂർ
5. എ. മോഹനൻ, എൻ.എ.എസ്. കോളേജ്, കാഞ്ഞങ്ങാട്
6. എം.പി. യൂസഫ്, എൻ.എ.എം. കോളേജ്, കല്ലിക്കണ്ടി
7. കെ. പ്രദീപ്കുമാർ, പി.ആർ.എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്, മട്ടന്നൂർ
8. കെ.സി. പത്മജ, പയ്യന്നൂർ കോളേജ്, പയ്യന്നൂർ

ബിൽഡിംഗ് ഫണ്ട്

സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി ഓഫീസിൽ നടക്കുന്ന നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും ഫണ്ടിന്റെ സ്ഥിതിയും ജനറൽ സെക്രട്ടറി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ജില്ലകളിൽ നടക്കുന്ന ഫണ്ടു സമാഹരണത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്തു. ജനുവരി മാസത്തിൽ നടക്കുന്ന ജില്ലാ കൺവൻഷനുകളിൽ/കൗൺസിലുകളിൽ മുഴുവൻ തുകയും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ജില്ലാകമ്മിറ്റി കോളേജുകൾ വിസിറ്റ് ചെയ്ത് ബാക്കിയുള്ള തുക ശേഖരിക്കണം.

ഐഫക്ടോ

ശമ്പള പരിഷ്ക്കരണത്തിലെ അപാകതകൾ പരിഹരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനും പിന്തിരിപ്പൻ വിദ്യാഭ്യാസനയം തിരുത്തിക്കിട്ടുന്നതിനും വേണ്ടി ഡിസംബർ 6 ന് യുജിസിയുടെ മുന്നിൽ നിന്നും പാർലമെന്റിലേക്ക് നടത്തിയ മാർച്ചിലും, പണിമുടക്ക് അവകാശത്തിന് നിയമ നിർമ്മാണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഡിസംബർ 7 ന് രാംലീലാ മൈതാനത്തിൽ നിന്നും പാർലമെന്റിലേക്ക് നടത്തിയ മാർച്ചിലും നമ്മുടെ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഡിസംബർ 9, 10 തീയതികളിൽ കേന്ദ്ര മാനവ ശേഷി വികസന മന്ത്രിയുമായും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായും ഐഫക്ടോ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് അംഗമെന്ന നിലയിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ പ്രസിഡന്റ് പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കൂടാതെ, ഡിസംബർ 6 ന് യുജി.സി ഓഫീസിൽ വൈസ് ചെയർമാനുമായി എ.കെ.പി.സി.ടി.എ-എ.കെ.ജി.സി.ടി ഭാരവാഹികൾ ചർച്ച നടത്തുകയുണ്ടായി. ഐഫക്ടോയുടെ അടുത്ത NEC ജനുവരി 22 ന് ഭുവനേശ്വറിൽ നടക്കുന്നു. 23 ന് World Federation of Teacher's Unions (FISE) ന്റെ ഇന്റർനാഷണൽ സെമിനാറും ഉണ്ട്. രണ്ടിലും പ്രസിഡന്റും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും പങ്കെടുക്കും.

സർവകലാശാലാ പരീക്ഷകൾ

ഉത്തരക്കടലാസുകളുടെ മൂല്യനിർണയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തു. നിയമപരമായി സഹകരിക്കാൻ പറ്റുന്ന രീതിയിൽ മാത്രം സഹകരിച്ചാൽ മതിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

Bill on minority educational institutions unconstitutional & inequitable

Thomas Joseph
President,AKPCTA

The Common Minimum Programme (CMP) of the United Progressive Alliance (UPA) Government contained a promise to "establish a Commission for Minority Educational Institutions that will provide direct affiliation for minority professional institutions to Central Universities". Apparently to fulfill the promise, the Central Government issued on the 11th of November, 2004 "an Ordinance to constitute a National Commission for Minority Educational Institutions and to provide for matters connected therewith or incidental thereto". The ordinance was laid in the Parliament on the 7th of December for its approval. The Bill was approved by both houses of the Parliament in the winter session itself, with out much discussion through voice vote. Besides admitting that the bill was far from being a perfect solution to the genuine problems faced by minority educational institutions, the only concession the HRD Minister was willing to make to address the stray voices of dissent within and outside the parliament was to bring in an official amendment which makes it mandatory for the central government to "consult" the state governments concerned before implementing the provisions of the bill. But the concession has little substance as the central government has overriding powers in subjects coming under the concurrent list.

It might well be asked as to why it was so urgent to bring an ordinance on the subject in the first place and pass it in haste in the parliament ignoring the demand by

the Left, which supports the minority UPA Government from the outside and which is no less committed to the welfare of minorities than the Government itself, for wider consultations. The minority educational institutions cannot be said to be facing any grave, immediate threat which could have justified such urgent legislative intervention. In fact, more urgent legislations like the one relating to admission and fees in professional educational institutions have been kept on the back burner for "wider consultations". A simple anxiety to fulfill a promise made in the CMP, as claimed by the HRD Minister, is too simplistic an explanation to carry any conviction in the above context. A closer look at the bill will bring out that there were "other compulsions" on the Government for bringing out an ordinance and rushing through its passage in the parliament. There was in fact a conspiracy to avoid larger consultations as the Government knew that it would not be able to justify the provisions of the bill politically or legally or with reference to the specific objectives sought to be achived through the bill.

As the Bill stands at present, the Government has made commitments beyond the limits of the promises made in the CMP. The bill includes within its ambit not only professional educational institutions as promised in the CMP, but all minority colleges, thereby considerably enlarging the coverage of the bill beyond the confines of the promises made in the CMP. Moreover, the bill, without openly stating it in so many words, also seeks to nullify the ruling given by the Supreme Court of India in the TMA PAI Judgment that minorities have to be identified afresh state-wise. The bill empowers the Central Government to notify any community which it deems fit as minority community, irrespective of its numerical strength or socio-economic status in a particular state. Thus, for example, Sikhs, who constitute a majority in Panjab, could be designated as a minority community in that state, overlooking the judgments of various courts in this regard. The bill could also undermine the ruling in the TMA PAI judgment that minority rights are equitable rights and that special rights are conferred on minorities only to set off any disadvantages they might suffer vis-à-vis majority community so as to place minorities on an equal footing with the majority community. The import of the ordinance is such that special privileges could be claimed by the minority communities merely on account of being designated as minorities, without any reference to any disability the communities might suffer vis-a-vis the majority community. Thus the so called minorities in Kerala, who constitute about 45 % of the population and own about 75% of the educational institutions in the state, could claim special privileges under the bill, if they are designated as minorities by the Central Government. The fact that no minority community has so far publicly demanded the nullification of the Supreme Court directive for state-wise identification of minorities and definition of minority right as equitable right, speak volumes on the absence of transparency in the Central Government's anxiety to nullify these two important rulings in the TMA PAI verdict.

While the CMP promises only to protect the interests of minority communities, the bill actually seeks to confer special privileges not on minority communities as such, but on "individuals" and "groups" within the communities designated as minorities by the Central Government. This is done by

defining the minority college as an institution "established or maintained by a person or a group of persons from amongst a minority community". The constitutional rights given to minority communities is thus sought to be distributed among individuals and groups within the minority communities. Equating individuals and groups with the community is clearly unconstitutional. The untrammeled powers conferred on individuals and groups within the minority communities through the bill are beyond the scope of the special privileges conferred on minorities in the Constitution. This is clearly intended to satisfy the vested interests of a wealthy, influential, microscopic minority within the minority communities, who could now appropriate all the privileges for themselves to the detriment of the genuine interests of the vast majority within the minority communities. In the name of serving the minorities, the Government is actually catering to the unconscionable demands of an influential and well-to-do-section within the minority communities.

The broad definition given to universities in the bill includes within its ambit even Deemed Universities, many of which are for-profit private universities. This could eventually lead to many minority institutions seeking affiliation with Private Universities, thereby promoting commercialization of education. Though only six Central Universities have now been included in the schedule, the bill empowers the Government of India to include any number of universities in the schedule later. This virtually gives every individual in a minority community the right to establish colleges of his choice and to affiliate them to any university, including his own. As a matter of fact, many minority groups have already established Private Universities in Chattesgargh, availing the opportunity provided by the Congress Government under Ajit Jogi to establish universities through the simple device of issuing gazette notifications. Many universities thus established could now find a place in the schedule and qualify themselves for untrammeled privileges. The right of minority educational institutions to affiliate themselves to universities of their choice would also interfere with the territorial jurisdiction of existing universities and undermine the federal principles of state policy. This will also accelerate the process of deregulation that has already been set in motion to prepare the way for the General Agreement for Trade in Services (GATS) which is expected to become operational by June ,2005. The international business houses in Higher Education would find it more convenient to enter into exploitative

The minority educational institutions cannot be said to be facing any grave, immediate threat which could have justified such urgent legislative intervention. In fact a conspiracy to avoid larger consultations as the Government knew that it would not be able to justify the provisions of the bill politically or legally or with reference to the specific objectives sought to be achived through the bill.

twinning agreements with individual colleges rather than well established universities with proper rules and regulations for their governance and democratically elected apex bodies to direct and monitor their overall functioning .

The constitution of the Minority Commission is such that only members of the minority community can be appointed as chairman/member of the Commission. The implicit assumption that only members of the minority community can look after the interests of the minorities is an affront to the secular credentials of the vast majority of the people and is against the secular spirit of the Constitution. Minority rights in India are not religious rights, but secular rights under a secular Constitution. Protection of minority rights is an article of faith for all secular minded people. It is worth remembering in this context that many minority institutions and groups did not even care to raise a whimper of protest against the pogrom when it occurred in Gujarat under Narendra Modi. Most of the institutions and groups which profess to protect minorities preferred to look the other way when Gujarat was burning.

The Minority Commission is invested with extraordinary powers. It has not only advisory powers but also vast executive and judicial powers. The powers conferred on it to make binding decisions on disputes arising between universities and affiliated institutions would make a mockery of the concept of autonomy of universities. It is not difficult to see that the Commission would in most cases support the minority institutions in their quarrels against the universities. Such interference with the regulatory powers of a university would virtually make it a prisoner of the affiliated institutions, thereby reversing the existing roles of universities and affiliating institutions. A situation will come when the minority colleges would start dictating terms to the universities. The above provisions would also make considerable inroads into the federal principles of the Constitution. The states would lose their power to regulate minority educational institutions, thereby bringing into existence a situation in which the minority institutions could become a law unto themselves.

In states like Kerala where a majority of the educational institutions are owned by so called minorities, the existing Universities could become redundant. Most of the colleges are likely to disaffiliate themselves from the universities to which they are now affiliated, so that they could seek affiliation with private universities, which would give them the opportunity to trade in education. Those minority aided educational institutions which are operated by money-minded managements are also likely to exploit the new scenario to promote their commercial interests. Such institutions might

This bill is clearly intended to satisfy the vested interests of a wealthy, influential, microscopic minority within the minority communities, who could now appropriate all the privileges for themselves to the detriment of the genuine interests of the vast majority within the minority communities.

seek disaffiliation from the state universities, so that they could free themselves from the controls of the state and the universities concerned and affiliate themselves to distant universities of their choice, which could even be private universities. Such a university will have little interest in regulating affiliated colleges. More over, the distance of such universities from the affiliated institutions would effectively bar any meaningful supervisory intervention by the universities. Aided minority institutions that seek disaffiliation form parent universities could also appropriate public assets accumulated in the institutions, over a long period time, through public contributions. These are not mere conjectures, but immediate possibilities inherent in the bill.

In Kerala, the distinction between aided colleges and unaided colleges has been eroded to a great extent during the last three years. The UDF Government which has permitted starting of unaided courses in aided colleges has allowed such a scenario to come into existence. The present Government in Kerala will only be too happy to permit aided college to disaffiliate themselves from the state universities as it would reduce the Government's financial commitment to that extent. In fact, a progressive reduction of the Government's financial commitment in Higher Education is one the options suggested in the White Paper on State Finances (2001) for resolving the financial crisis which the state is currently undergoing. The ordinance has come in handy both for the money-minded minority managements which are eager to get rid of the existing controls on admission and fees and the State Government which is looking for an opportunity to wash its hands off Higher Education. Under the circumstances even the well-meaning provision that the central government should hold consultations with the state government before implementing the provisions of the bill would only help to give an air of legitimacy to patently wrong policies.

It is now clear that the stated objective of the bill for constituting a Commission for Minority Educational Institutions is only a camouflage for covering up the ulterior objective of appeasing the minority vote bank controlled by vested individuals and groups within the minorities. While the establishment of a Commission which could look into the educational problems of minorities is understandable, conferring unlimited powers on influential individuals and groups within minority communities under the cover of constituting a Commission for the welfare of minorities needs not only to be exposed, but also effectively countered as the bill would not serve either the specific interests of the majority with in the minority communities or the larger interests of equity and excellence in higher education.

The international business houses in Higher Education would find it more convenient to enter into exploitative twinning agreements with individual colleges rather than well established universities with proper rules and regulations for their governance and democratically elected apex bodies to direct and monitor their overall functioning.

CURRENT BOOKS THRISSUR

ROUND WEST ,THRISSUR 680 001
PH: 0487-2335660,FAX:0487-2335642

PUBLISHERS & DISTRIBUTORS FOR

Malayalam, English, Children's Literature, Fiction, Drama, Cinema, Journalism, Poetry, Philosophy, Psychology, Sociology, Politics, History, Economics, Commerce, Mathematics, Botany, Zoology, Chemistry, Physics, Medical, Computer, Engineering, Law, Electronics, Mechanical, Civil, Chemical Engineering, Veterinary, Agriculture, Aquaculture, etc.

COSMO BOOKS

Round West, Thrissur-680 001 Phone:0487-2335292, 2335570
E-mail:cosmobooks@asianetindia.com

BRANCHES

Kozhikode
Rly.Station Link Road
Ph:0495-2703487
Fax:0495-2700049
E-mail:cosmoboo@sancharnet.in

Ernakulam
Press club Road
Ph:0494-2353818

COSMOBOOKS

(SCHOOL DIVISION)
Room No.10/342 B-1, Taj Complex, PM Taj Road,
Kozhikode-673 001, Phone:2724622

എം.എസ്.വസന്തകുമാർ
എസ്. എൻ. കോളജ്, കൊല്ലം

സുനാമി വിതച്ച് 2004 വിട പറഞ്ഞു.

ഭൗമപ്രതിഭാസങ്ങൾ

മെക്സിക്കോവിലെ പാരിക്കുലിൻ അഗ്നിപർവ്വതം പിറന്നത് 1943 ഫെബ്രുവരി 20-ാം തിയതി ആയിരുന്നു. അതുവരെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു സാധാരണ സമതലമായിരുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞ തീയതി രാവിലെ അവിടെ തറ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. വിള്ളലും കുഴികളും വൈകാതെ ഉണ്ടായി. അടുത്തദിവസം 8 മീററർ പൊക്കമുള്ള ഒരു കൂനയായി മാറി. 5 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ പൊക്കം 90 മീററർ ആയി. മാർച്ച് മാസത്തിൽ ലാവ വമിക്കുകയും മിനിട്ടിൽ 17 പൊട്ടിത്തെറികൾ നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വർഷം കൊണ്ട് അത് വളർന്ന് 425 മീററർ പൊക്കം വച്ചിരുന്നു. പ്രതിദിനം 40,00,00 ടൺ ലാവ വമിച്ച ആ അഗ്നിപർവ്വതത്തിന്റെ 750 ചതുരശ്ര കിലോമീററർ ചുററളവ് ജനശൂന്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഞെട്ടലും അത്ഭുതവും കൗതുകവും ഉളവാക്കുന്ന എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങളാണ് ഇതുപോലെ. 1923 സെപ്ററംബർ ഒന്നിന് ജപ്പാനിലുണ്ടായ ഭൂകമ്പം ഭയാനകമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ യോക്കോഹാമാ എന്ന സ്ഥലവും ജപ്പാന്റെ തലസ്ഥാനമായ ടോക്യോയുടെ നല്ലൊരു ഭാഗവും തകർന്ന് നിരപ്പായി. സമീപസ്ഥമായ സുഗമി ഉൾക്കടൽത്തട്ട് പലേടത്തും അര കിലോമീററററോളം താണു. ഭൂമി കുലുങ്ങുക മാത്രമല്ല തിരകൾ സംഹാരതാണ്ഡവം ആടുകയും തീപിടിത്തമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. സെക്കന്റുകൾ കൊണ്ട് 5 ലക്ഷം ആളുകൾ മരിച്ചു. അക്കാലത്തെ നൂററമ്പത് കോടിരൂപയുടെ നഷ്ടം കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ആ ഭൂമികുലുക്കം വിതച്ച സുനാമിത്തിരമാലകൾ 27 മീററർ പൊങ്ങുകയും 800 കിലോമീററർ വേഗതയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭൂകമ്പങ്ങളുടെ പരമ്പര ഭാരതത്തെ നടുക്കിയിട്ടുണ്ട്. കച്ച് (1819), ആസാം (1897), ബീഹാർ (1934), ആസാം (1950) എന്നിവയാണ് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂററാണ്ടുകളിൽ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായ ഭൂകമ്പങ്ങൾ. 1934 ൽ ജനവരി 15 ന് ഉണ്ടായ ബീഹാർ ഭൂകമ്പം 12000 മനുഷ്യജീവനെടുത്തു. അടുത്തകാലത്ത് ഉണ്ടായ ഗുജറാത്ത് ഭൂകമ്പത്തിന്റെ അലകൾ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ല.

'കാലാകാലങ്ങളിൽ' 'മഹാ'പ്രകൃതിയുടെ 'ചെറു'ചലനങ്ങൾ നമ്മെ നടുക്കാറുണ്ട് എന്ന് സാരം. നടുക്കങ്ങൾ നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും താത്ക്കാലികമായി ജാഗരൂകരാക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പിന്നെയും നമ്മൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഗതാനുഗതികത്വത്തിൽ യാന്ത്രികമായി ഒഴുകിപ്പോവുകയും എല്ലാം മറക്കുകയും ചെയ്യും. ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് വലുപ്പം കല്പിക്കുകയും സങ്കുചിതമായ മത്സരബുദ്ധികൾ നമ്മെ ഗ്രസിച്ച് സ്വഭാവങ്ങളിൽ നവവൈപരീത്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. ആണവ പരീക്ഷണങ്ങൾ, അണക്കെട്ട് നിർമ്മാണം, കടൽത്തട്ടിലെ മണ്ണ് ഖനനം തുടങ്ങിയ എത്രയെത്ര 'പുരോമുഖ'മായ ചുവടുവയ്പുകൾ നാം നടത്തിപ്പോകും! ചിരകാലം കാത്തുസൂക്ഷിച്ച സാംസ്കാരിക വിശുദ്ധിയുടെ നേർക്ക് കൊഞ്ഞനംകുത്തി വിശാലമായ അധികാരാർത്തി കാണിക്കും! വരിവച്ച്

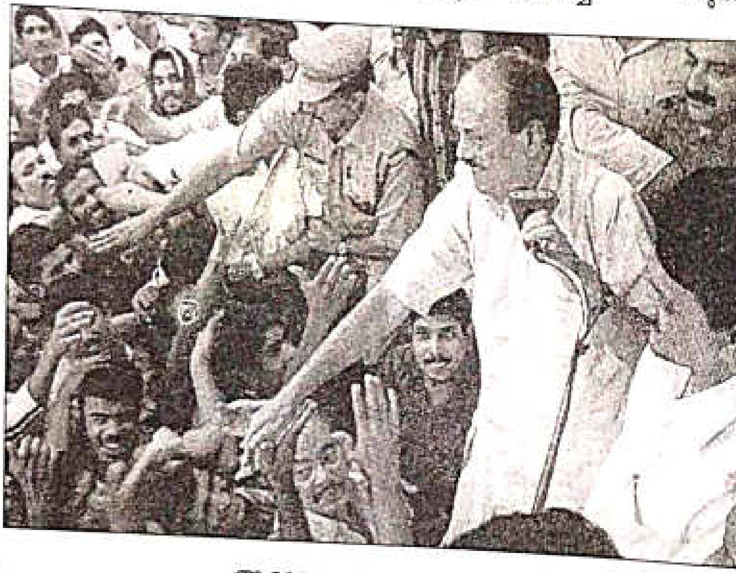

ആരാധനയോ? ആരാധിപ്പിക്കലോ?

നീങ്ങുന്ന എറുമ്പുകളുടെ മേൽ നാഴി വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ നിമിഷാർദ്ധം കൊണ്ട് കൂടുവിടുന്ന അവയുടെ പ്രാണന്റെ നിസ്സഹായതയേക്കാൾ പരിതാപകരമാണ് പ്രകൃതിശക്തിക്ക് മുന്നിലുള്ള മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ. എങ്കിലും വമ്പ് പറയാൻ നമ്മുടെ നേർദിശയിലുള്ള മുന്നേററങ്ങൾ നമുക്ക് ആവേശം പകരുന്നു.

"ചക്രവാളത്തിൻ മതിൽ കെട്ടിന്മേൽ കയ്യുംകുത്തി നിൽക്കും ഞാൻ പ്രപഞ്ചത്തിൻ ഭ്രമണം നിയന്ത്രിക്കാൻ!" 1

സുനാമി വന്നപ്പോൾ

2004ലെ ക്രിസ്തുമസിനടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിലായിരുന്നു സുമാത്രയ്ക്ക് സമീപം കടലിനടിയിലുണ്ടായ ഭൂകമ്പം. ഭൂകമ്പത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയ കാരണം ഭൂമിയുടെ ടെക്ടോണിക് പാളികൾ ചേരുന്നിടത്ത് തിരശ്ചീനമായ (horizontal) ചലനം ഉണ്ടാവുന്നു എന്നതാണ്. തൽഫലമായ സമ്മർദ്ദം 'ഫോൾഡിംഗ്', 'ഫാൾട്ടിംഗ്' എന്നിവയ്ക്ക് കാരണമാകും.

ഫാൾട്ടിംഗ് അല്ലെങ്കിൽ 'ഇരുത്തൽ' സമുദ്രത്തട്ടിൽ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ജലം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നിടത്തിന് അളവു വ്യത്യാസവും സംഭവിക്കാം. ഈ സമ്മർദ്ദവും അളവു വ്യത്യാസവും ഞൊടിയിടയിൽ സംഭവിക്കുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ആഘാത തരംഗങ്ങൾ അതിവേഗത്തിലുള്ള ജലസഞ്ചലനം സൃഷ്ടിക്കും. ഇത് സമുദ്രത്തിന്റെ തട്ടിൽ നിന്ന് മുകളിലേക്ക് ജലപ്പരപ്പിലെത്തും. അവിടെ നിന്ന് വൃത്താകൃതിയിലുള്ള തരംഗങ്ങളായി ചുററുമുള്ള തീരങ്ങളിലേക്ക് അതിവേഗം സഞ്ചരിക്കും. കരയടുക്കുമ്പോൾ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴം കുറയുന്നതിനാൽ തിരയ്ക്ക് ഉയരം കൂടും. ഇങ്ങനെ എത്തുന്ന വമ്പൻ തിരകളത്രെ സുനാമികൾ (tsunamis)

സുമാത്രയ്ക്ക് സമീപത്തു നിന്ന് വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിലേക്കും തീരങ്ങളിലേക്കും വൃത്തത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കുതിച്ചു. 800 കിലോമീററർ വേഗത്തിൽ! തെക്കുകിഴക്കുള്ള ആസ്ത്രേലിയൻ തീരഭാഗത്തേക്കും ഒരു ഭാഗം നീങ്ങി. ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിന്റെ തെക്കുദിശയിലുള്ള ആന്റമാൻ നിക്കോബാർ തുരുത്തുകൾ, തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തുള്ള തമിഴ്നാട്, ആന്ധ്ര എന്നിവിടങ്ങൾ ശ്രീലങ്ക, ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിലെ മാൽഡീവ്സ്, ഡീഗോഗാർഷ്യ എന്നിവിടങ്ങളിലൊക്കെ കൂട്ടമരണം വിതച്ചുകൊണ്ട് സുനാമിത്തിരകൾ ആഞ്ഞടിച്ചു. സുമാത്രയ്ക്ക് നേരെ പടിഞ്ഞാറുള്ള സൊമാലിയ തീരം, സെയ്ഷെൽസ് ദ്വീപ് തുടങ്ങിയവയും സുനാമിക്ക് ഇരയായി. 2 ലക്ഷത്തോളം മനുഷ്യർ മരിച്ചു. പത്തുലക്ഷത്തിലേറെ പാർപ്പിടങ്ങൾ തകർന്നു. പല ദ്വീപുകളും അപ്രത്യക്ഷമായി.

ഒന്നിനുമില്ല നില - ഉന്നതമായ കുന്നു-
മെന്നല്ലയാഴിയുമൊരിക്കൽ നശിക്കുമോർത്താൽ 2

5000 വർഷം മുമ്പ് കടൽ വലിഞ്ഞ് ഉണ്ടായതാണത്രെ നമ്മുടെ കേരള തീരം. ചരിത്രകാരന്മാർ ഇത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഗോകർണ്ണത്തിനും കന്യാകുമാരിക്കും ഇടയിലുള്ള കുറെ ഭാഗമെങ്കിലും കടലിൽ നിന്ന് പൊന്തിവരികയുണ്ടായി.'3 ഇതിനോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു കല്പിത കഥയാണ് (ഐതിഹ്യം) പരശുരാമൻ മഴുവെറിഞ്ഞ് ഉണ്ടായതാണ് കേരളമെന്നത്. 'ഇത് അശാസ്ത്രീയവും അസംബന്ധവുമാണെന്നതിനു സംശയമില്ല' എന്ന് ഇ.എം. എസ്. സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.3 1341 ൽ ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനിടക്ക് കടൽ നീങ്ങി ഉണ്ടായതാണ് കൊച്ചിയിലെ വൈപ്പിൻ ദ്വീപ്. BC 400 ൽ തൃപ്പൂണിത്തുറ, കടൽത്തീരത്ത് ആയിരുന്നുവത്രെ.

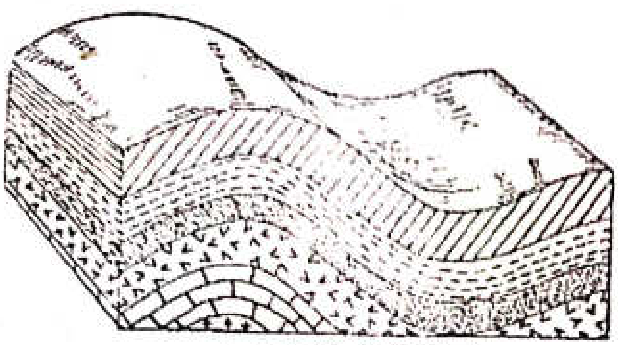

ഫോൾഡിംഗ് (folding)

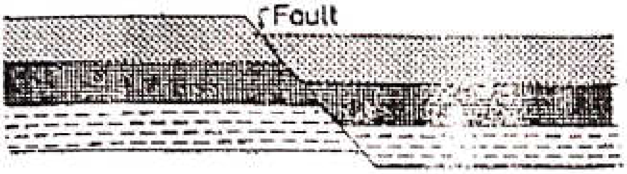

ഫാൾടിംഗ് (faulting)

എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു, ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ ഇന്നുള്ള നിലയിലായിരുന്നില്ല വർഷങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്ത്. അവിശ്വസനീയമാംവിധം കരകൾ മാറിപ്പോയി എന്ന് ശാസ്ത്രീയമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുനാമികൾ പലതാണ്. 1755 നവംബർ 1 ന് പോർച്ചുഗലിലും യൂറോപ്പിന്റെ മററിടങ്ങളിലും ശക്തമായ ഒരു സുനാമി അടിച്ചപ്പോൾ 60,000 ൽ അധികം ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. മറെറാന്ന് 1883 ഓഗസ്ററ് 27 ന് ഇന്തോനേഷ്യൻ ദ്വീപുകളായ ജാവയിലും സുമാത്രയിലും അടിച്ച് 36000 മനുഷ്യജീവൻ കവർന്നു. 1896 ജൂൺ 15 ന് ജപ്പാന്റെ കിഴക്കൻ തീരത്ത് 27000 ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 1976 ൽ ഫിലിപ്പീൻസിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്ത് 8000 ജീവനെടുത്ത സുനാമിതിരകൾ എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചെന്നൈ, കുടലൂർ, നാഗപട്ടണം എന്നീ തമിഴ്നാടൻ തീരങ്ങളിൽ യഥാക്രമം 200, 560, 4900 ആളുകൾ വീതം കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയുടെ തെക്കൻ മുനമ്പായ കന്യാകുമാരിയിൽ 800 മരണങ്ങളുണ്ടായി.

വിശുദ്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങളാൽ രൂപപ്പെടുന്നവ മാത്രം. ആശ്വാസം പകരുന്ന വിശ്വാസങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്കാരമായും മാറിയിട്ടുണ്ട്. വേളാങ്കണ്ണി പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥനാനിരതരായിരുന്നവരുടെ ദുരന്തം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ആശ്രയ സങ്കല്പം അവന്റെ നാഡീസ്പന്ദമോ പ്രജ്ഞയോ സജീവമായിരിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ മാത്രമാണുള്ളതാണെന്നാണ്. ആന്ധ്രയിൽ പൗർണമിനാളിൽ കടലിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്നത് കുടുംബത്തിന് നല്ലത് വരുത്തുമെന്ന പരമ്പരാഗത വിശ്വാസമുണ്ട്. അതിന് തീരത്തെത്തിയവരെ ഡിസംബർ 26 ന്റെ സുനാമി വിഴുങ്ങിയതും വിശ്വാസങ്ങൾക്ക്

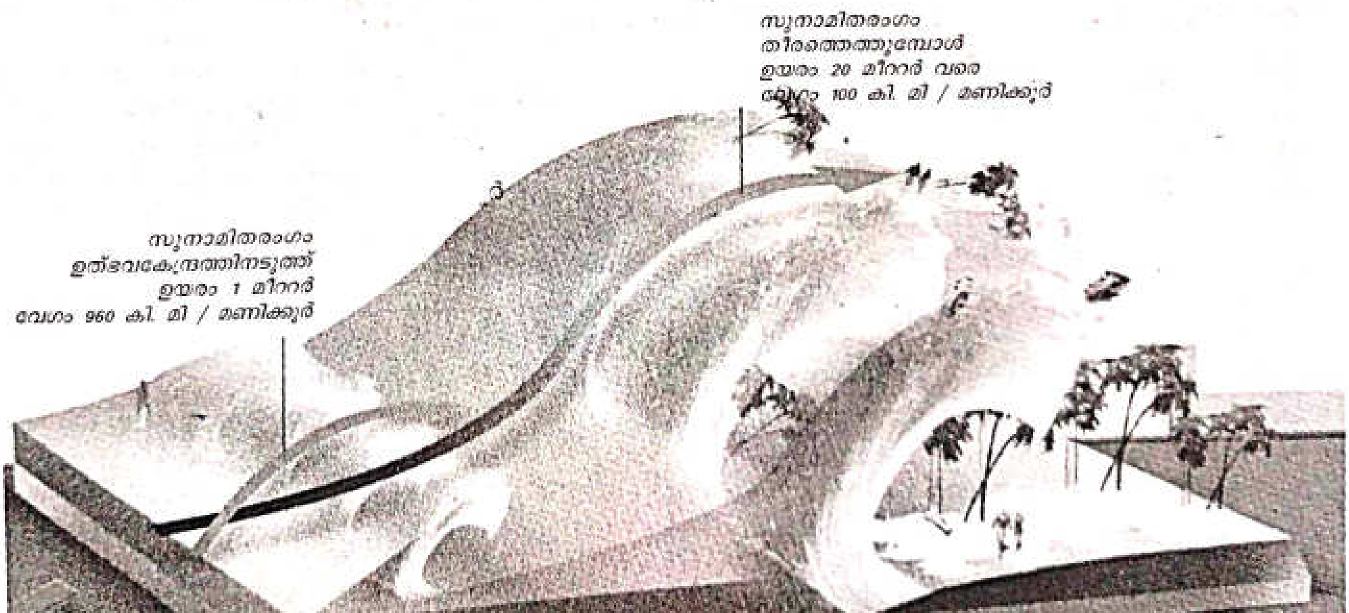

ഇത് ദുർവിധി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്ത്?

സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ഇതൊന്നും വേണ്ട, ഇവിടം സുരക്ഷിതമാണ് എന്ന ബോധം എങ്ങനെ ഉദിച്ചു? സൂചനാ സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ദുരന്തം മുമ്പേ അറിയാനും സുരക്ഷിത സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് മാറുവാനും ജനങ്ങൾക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. കുറഞ്ഞ പക്ഷം ജീവഹാനി ഇത്ര പെരുകുമായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഒരു പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടായി. മേലിൽ ജാഗരൂകരായിരിക്കാൻ നാം അലംഭാവം കാട്ടിക്കൂടാ.

ദുരന്ത ബാധിത പ്രദേശങ്ങളുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന് വൻതുകകൾ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അതിന് നമ്മുടെ സർക്കാരും വിദേശസർക്കാരുകളും നാട്ടിലെ സന്നദ്ധസംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും വിദ്യാർത്ഥികളും ധനസമാഹരണമുൾപ്പെടെയുള്ള സഹായവുമായി ആവേശത്തോടെ രംഗത്തിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ദുരന്തമുണ്ടായപ്പോൾ ജനം പലായനം ചെയ്ത തക്കം നോക്കി തസ്കരന്മാർ 'ചോര തന്നെ കൊതുകിന്നു കൗതുകം' എന്ന മട്ടിൽ ഭീമമായി മോഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ബക്കററ് പിരിവും അല്ലാത്തതുമായി ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ തസ്കരമനോഭാവവുമായി രംഗത്തുണ്ട്. അവരെ തിരിച്ചറിയാനും പിടികൂടാനും കഴിയണം.

ഉററബന്ധുജനവിയോഗം, സ്വത്തുവേനാദി നഷ്ടം ഇത്യാദികളാൽ തീരാദുഃഖം ഏററുവാങ്ങിയ സഹജാതരെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ഏവരും രംഗത്തിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഘട്ടമാണിത്. ജാതിമത - ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ മരണത്തിന് പ്രശ്നമേ ആയിരുന്നില്ല. സഹായത്തിനും സാന്ത്വനത്തിനും ഇവ ഒന്നും വിലങ്ങുതടിയാകുവാൻ പാടില്ല.

മനുഷ്യപ്രജ്ഞയ്ക്കപ്പുറം പ്രസക്തിയില്ല എന്ന് തെളിയിക്കാൻ പോരും.

മിത്തുകൾ കടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അനേകമുണ്ട്.

പണ്ടൊരുമുക്കുവൻ മുത്തിനു് പോയി
അരയത്തിപ്പെണ്ണു പെഴച്ചുപോയി
അവനെക്കടലമ്മ കൊണ്ടുപോയി.

സദ്ധർമ്മങ്ങൾക്കും ശാന്തിക്കും സന്തോഷത്തിനും വേണ്ടിയാണ് എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളും. പക്ഷെ ഭൗതികമായ ഭൗമശക്തിക്ക് മുന്നിൽ അവയ്ക്കൊന്നും തൃണമൂല്യം പോലുമില്ല.

പടിഞ്ഞാറ് അറേബ്യൻ സമുദ്രം, തെക്ക് ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രം, കിഴക്ക് ബംഗാൾ ഉൾക്കടൽ എന്നീ മൂന്ന് സാഗരങ്ങളുടെ സംഗമസ്ഥാനമായ കന്യാകുമാരിയിലിരുന്ന് മഹാത്മാഗാന്ധി ആ ജലസമ്പത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കന്യാകുമാരി മുതൽ തെക്കൻ ധ്രുവപ്രദേശമായ അന്റാർട്ടിക്ക വരെ സമുദ്രം മാത്രമാണ്. ഭൂകമ്പസാദ്ധ്യത ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുകയാണ് ഈ വിശാലസാഗരം. കടലിൽ നിന്നും മററുമുള്ള ഭൗമമായ വരുംവരായ്കകൾ പഠിക്കാൻ നമുക്ക് സർക്കാർ തലത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ശാസ്ത്രസംഘങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവർക്കാർക്കും ഇത്തരം അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട് എന്ന് എന്തുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല? സുനാമികൾ, ഭൂചലനങ്ങൾ മുതലായ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ സൂചന നൽകുന്ന വാണിംഗ് ക്ളബുകൾ നിലവിലുണ്ട്. സൂചനകൾ തരുന്ന സംവേദന ഉപകരണങ്ങളിൽ നിന്നും 'റൗണ്ട് ദി ക്ളോക്ക്' സൂചനകൾ ലഭിക്കാൻ ഉപഗ്രഹബന്ധിതമായി സംവിധാനങ്ങളുമുണ്ട്. ആ വിധത്തിലൊന്ന് ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിൽ ഇല്ല തന്നെ. ഈ മഹാസാഗരത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കുകളെയും അന്തർചലനങ്ങളെയും

1 - എനിക്കു മരണമില്ല (വയലാർ)

2 - വീണപൂവ് (കുമാരനാശാൻ)

3 - കേരളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമി (ഇ എം എസ്) കടപ്പാട്

Physical Geography Edited by George Kurian,
B. S. Parakh, National Council of Educational Research and Training
India Today
കലാകൗമുദി

A note on Examination Reforms

(For Discussion)

Dr. Rajan Varughese

Convener, AKPCTA Academic Committee

The vast majority of students especially undergra duate students in traditional universities are enrolled in the affiliating or constituent colleges. The two main elements of the relationship between a university and an affiliating college are (a) the relation to the syllabus followed by a college and (b) the examination conducted by the university.

Examination reforms – historical background

Sir Charles Wood dispatch of 1854, which provided the basis of university organization in India, also introduced an examination system borrowed from the Charter of the University of London. As Wood conceived it, the Indian university had two main functions: to provide a test of eligibility for government employment and to transmit an alien culture. The examination system exercised a dominant influence on the way the affiliating colleges conducted their entire teaching, learning and administrative functions. The prominent role of government in higher education resulted in an atmosphere in the colleges that emphasized civil service mentality rather than scholarly and critical activity. The insistence that students read and write in English, a language that was alien to them encouraged an existing tendency in Indian culture to learn by rote. There was very little improvement in the examination system in any university for almost a century. This is evident in the Report of the University Education Commission (1948) chaired by Dr. S.Radhákrishnan. The commission emphasized the urgent need for reforming the examination system. But the most eloquent statement about the deleterious consequences of the examination system perhaps, is to be found in the Report of the Secondary Education Commission

(1953) headed by A.G.Mudaliar. The Commission pointed out that the Indian education system is very much examination-ridden and that this determines the contents of education and the methods of teaching. In 1957, a Committee appointed by the University Grants Commission (UGC) with S.R Dongerkery as chairman, made several recommendations to improve the academic and technical aspects of examination. Following this up, the UGC invited Dr. Benjamin S. Bloom to advise the Commission on examination reform. A ten-year phased programme of examination was prepared and approved at state and central levels. The tangible outcome was the establishment of the Central Evaluation Unit in 1958. The Report of the Education commission (1964-66) called for urgent reform of the examination system in universities. It suggested examination reform on two levels:

(1) Periodical internal assessment was proposed. The scores of the periodical assessment would appear in the final statement of marks issued at the time of the publication of results. This would reduce the emphasis on the final examination as the sole determinant of success.

(2) Comprehensive reform was proposed for the evaluation techniques followed by the universities and the colleges. The reform was to be attempted nation wide.

The National Policy on Education (1968) and the New Education Policy (1986) also emphasized the need for urgent reform in this area. The UGC and the Association of Indian Universities (AIU) have sponsored a number of workshops/seminars over the year, and brought out a large body of literature identifying the drawbacks of the present system and suggesting the direction of reform.

UGC plan of Action

The UGC made a determined effort to promote examination reform in the 1970's. It prepared the first edition of a document – Examination Reform: A Plan of Action – in 1972. It listed reasons for reforming the examination system. The reasons are relevant even today.

1. Those who teach should also examine
2. Internal assessment should examine abilities not measured in a public examination; such assessment must appear separately in the grade sheet.
3. Every college and university should maintain its own standard and be accountable for it by having its name included in the student's diploma or degree.
4. Failure in one course should not result in failure in other closely related subjects.
5. The performance of students must be assessed over well distributed intervals of time in a semester or academic year.
6. Since marks (on a scale of 0 to 100) give false impression of accuracy, a grading system (A,B,C,D) should be used to record student performance.
7. It is important not to use summative examinations at the end of a course or programme of studies as, if they are entrance examinations to govt. services or other courses of study.
8. A system of national examinations on various subjects to test creative thinking and comprehension of subject matter should be conducted by a central authority.
9. Correspondence course and open universities should offer new opportunities for those who wish to pursue higher studies.
10. The UGC should receive question paper's used by colleges and universities in their examinations and

should evaluate them to assess the standard of the respective institutions.

The UGC's plan of action did not succeed. "The recommendations of the Plan of Action were unfeasible, and given the ethos of academic life and the peculiarities of the Indian situation, these could not have been implemented" (Amrik Singh: Commonsense about Examinations; 1984). The UGC has not yet formally abandoned the Plan of Action. But the commission announced a Minimum Program of Examination Reforms in 1989.

Syllabus / Question Paper

1. The syllabus in each paper should be demarcated into well-defined unit area of content along with a topic wise breakdown. The units may be numbered.
2. Examiners should be free to repeat questions set in a previous examination. This is necessary in order to ensure that students do not leave out important portions of the syllabus.
3. There is often a very wide choice given to students for answering questions, say five out ten. Such overall choice restricts the area of knowledge with which a student can pass on examination and is therefore undesirable. If there is a choice, it may be provided by alternative questions in each unit of the syllabus.
4. No examination should be held without fulfilling the requirements of a minimum number of lectures / tutorials / laboratory sessions etc, which should be clearly laid down by the university.
5. Examination should be conducted in a fair and impartial manner.

While the UGC continues to support examination reform attempts based on "A Plan of Action," its focus is currently on implementing the minimum program.

Reforming the existing system

Syllabus Reform

The UGC and AIU have been trying to impress upon universities and colleges the need to completely raise their syllabi to ensure that they have well-demarcated, well-defined units or areas and topics within each unit or area are carefully listed and described. Rewriting the syllabus to improve teaching and learning is a necessary prior step to genuine examination reform. Only a limited number of universities have acted upon the UGC direction regarding syllabus revision.

Internal Assessment

There are four major reasons for promoting internal assessment. But it cannot be expected to entirely replace the public examination in the foreseeable future.

i. If teachers have some responsibility for evaluating their students they would have some incentive to introduce new topics, expand prescribed topics and try new teaching techniques.

ii. If students know that their teachers have the authority to help determine their final marks or grade, they would pay more attention to classroom activities and the necessity to keep up with readings.

iii. Internal assessment would enable teachers to assess and students to demonstrate many other dimensions of student learning than can be evaluated in public examination of two or three hours duration.

iv. The successful implementation of partial internal assessment can prepare the way to eventual realization of the principle that those who teach must be trusted with the responsibility to evaluate their students. This is an essential precondition for formative evaluation becoming a reality in the future.

The UGC Guidelines for Continuous Internal Evaluation (1987) list various tools for continuous internal evaluation. They include, announced and unannounced quizzes, written and oral tests, problem solving assignments, laboratory, field and practical projects, term papers, dissertation and thesis, tutorial and group discussion seminars and personality trait assessments.

Problems of Internal Assessment

The weightage for internal assessment ranges between 10 and 60 percent marks in institutions that have introduced partial internal assessment. The number of students in undergraduate classes tends to be very large. Coordinating and assessing these students would involve on enormous increase in the teachers' workload. Therefore, they resist the introduction of internal evaluation (J. Indiresan 1983).

Students have frequently expressed fears that their teachers may not be sufficiently objective when assessing personality traits or participation in group projects and seminars.

Teachers too, tend to shy away from this reform because either they have not received sufficient training to undertake internal assessment or they do not appreciate their motive being impugned. They may not want to accept the ethical demands this form of assessment makes on them. (Jacob Aikara: 1984) In fact, majority of the universities in India are not using internal assessment as a valid and meaningful supplement to the external system or as an alternative to it.

Question Banks

The core of examination reform lies in reforming examination questions. The intention was to create a question bank of different types – for instance essay, short answer, multiple choice – of question for each subject that would be both valid, reliable and appropriate to the abilities of the students and the unique specificities of the subject. Every teacher could and should participate in this exercise of framing question. This would give teachers not only a feeling of involvement but prompt them to explore the interconnections in several ways. Even students could be involved in this exercise.

Grading system

The present practice in most university examinations is to measure the candidate's performance by assigning marks. In a question paper set for 100 marks, marks could range from 0 to 100; it is doubtful whether such accuracy is possible in evaluation. Subjective considerations influence marking and hence the marks given by examiners can only be regarded as raw marks rather than true marks. When assessment on a 101 point scale is replaced by a 5-9 point scale it is called grading. It is considered more reliable then marking.

There are two methods of grading – direct and indirect. In direct grading individual answers are given grades directly. In indirect grading marks are allotted in the traditional pattern and then converted into grades with the help of a conversion tables. Indirect grading takes away most of the advantages of the grading system. Direct grading which is superior requires adequate training for the teachers.

Credit & Semester System

A semester is a self-contained unit, a stage complete in itself, in the total programme for a degree or diploma, having its own course of study and scheme of evaluation and extending over half an academic year. Semsterization involves more than dividing an annual course into two halves. While semester system would take care of the requirements of continuous, cumulative

internal evaluation at short intervals of time, the credit system would make personalized internal evaluation meaningful by providing the students a choice in the selection of his/her subjects. Credit and semester system also implies a manageable teacher student ratio for the realization of an effective system of examination.

Improving the Bureaucracy that Conducts Public Examination

Administrative reform aimed at rooting out inefficiency and corruption at all levels – college and universities, students, teachers non-teaching staff and officers in the university – would require a number of changes in a wide variety of situations beginning with the setting of question papers to the final declaration of results. Statutory provisions for the proper conduct of examinations should be an all out effort to create an awareness in everyone concerned with examination, on the importance of evolving an efficient, fool proof system of examination, which would give a fair estimate of the student performance at a given point of time.

Conclusion

The crisis in the area of university examination is spilling over into entrance examinations conducted by public employment agencies. Attempts at reform have failed in the past not because of lapses in the direction of reform but because there has been no consistent effort to involve the teachers and students at the grassroots level in the process of reform. Reform has often been imposed from above. Various provisions of internal evaluations, such as periodic review and effective grievance redressal are not properly utilized. The inordinate delay in announcing the university examination results and ineffective conduct of internal assessment at the college level have rendered university exams in the state ineffective.

1. Syllabi need to be revamped
2. Teachers should be trained in the administrative and evaluative dynamics of internal assessment.
3. The strength of classes needs to be determined with direct reference to the optimization of pedagogy.
4. The teaching segment, examination (final) segment, and evaluation segment, generally overlap. The teaching segment is consequently abbreviated to sub-optimum levels. This has to be streamlined so that each segment is designated the optimum time division.
5. Teachers need to be imparted the training necessary for objective administration and evaluation of internal assessment, and semester examinations.
6. The syllabi and curriculum should include directions regarding the assignments and term papers that form part of internal assessment.

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാന
കമ്മററി ഓഫീസിന്റെ 3-ാം നിലയുടെ
പണി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കെട്ടിടഫണ്ടിലേക്ക്
ഇനിയും തുക അടയ്ക്കാത്തവർ
(മെമ്പർ ഒന്നിന് 500 രൂപാ വീതം)
എത്രയും പെട്ടെന്ന് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ
പേർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

AKPCTA State Committee Office, Mathurbhoomi Road, Vanchiyoor, Thiruvananthapuram-35, Phone: 2463494, Fax: 0471-2468984, e-mail:akpcta@sancharnet.in,

www.foundationbooksindia.com

CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS

World's Best Dictionaries

Cambridge Advanced Learner's Dictionary

This new edition has been completely updated and redesigned. There are references to over 75,000 words and phrases, explained in clear and natural English. More than 1,100 new words has been added, as well as 16 full page colour pictures and new notes to help learners avoid common errors. The CD-ROM goes even further and provides special tools to help with writing, pronunciation and vocabulary practice.

PB *Cambridge* **Rs. 410**
PB + CD-ROM **Rs. 495**
HB + CD-ROM **Rs. 595**

With CD-ROM

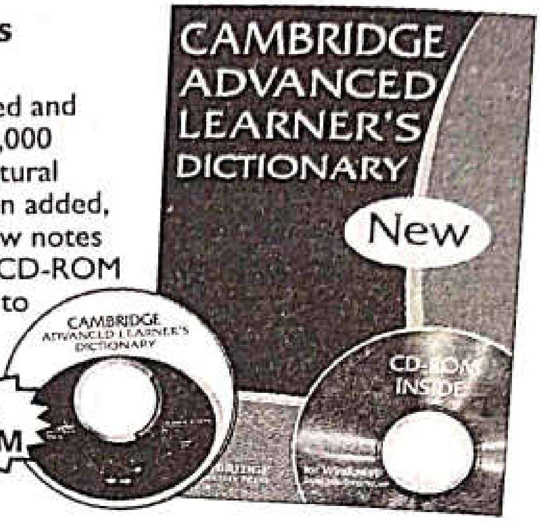

Cambridge Learner's Dictionary
(New 2nd Ed.)
Book only
Rs. 195
Book + CD-ROM
Rs. 325

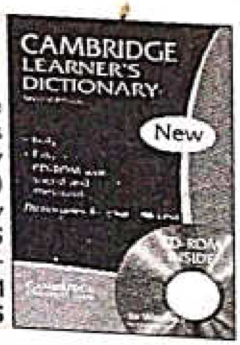

NEW

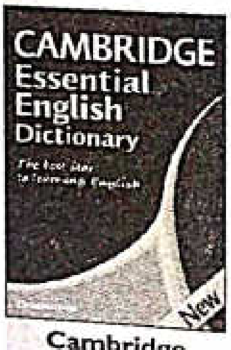

Cambridge Essential English Dictionary
Rs. 109

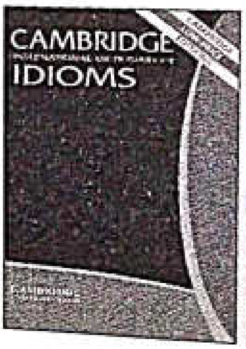

Cambridge International Dictionary of Idioms
Rs. 200

Cambridge International Dictionary of Phrasal Verbs
Rs. 200

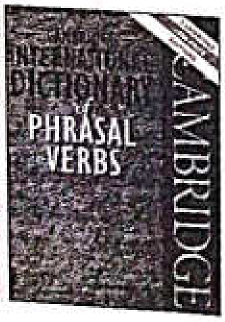

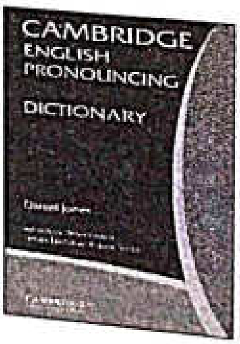

Cambridge English Pronouncing Dictionary
(16th Ed.)
Rs. 225
Book + CD-ROM
Rs. 350

FOUNDATION BOOKS

CAMBRIDGE HOUSE, 4381/4, Ansari Road, Daryaganj, **New Delhi**
Tel: 23277332, 23285851 / 52 E-mail: cupdel@cupind.com
C-22, 'C' Block, Brigade MM, K. R. Road, Jayanagar, **Bangalore** Tel: 6764817, 6762764 E-mail: cupbang@cupind.com
21/1 (New No.49) 1st Floor, Model School Road, Thousand Lights, **Chennai**
Tel: 28291294, 52146807 E-mail: cupchen@cupind.com
60, Dr. Sundari Mohan Avenue, First Floor, **Kolkata** Tel: 22845725 / 26 E-mail: cupkol@cupind.com
Plot No. 80, Service Industries Shirvane, Sector-1, Nerul, **Navi Mumbai**
Tel: 27709172, 27713810 E-mail: cupmum@cupind.com
House No.3-5-874/6/4 (Near Apollo Hospital), Hyderguda, **Hyderabad** Tel: 23244458 E-mail: cuphyd@cupind.com

ISHTIHAAR

All India Federation of University and College Teachers' Organisation

Draft report on Autonomy of Higher education Institutions

1. The Cabe initiative

AIFUCTO welcomes the initiative taken by the CABE Sub-committee on Autonomy of Higher Education Institutions under the chairmanship of Shri.Kanti Biswas, Hon. Minister for Education, Government of West Bangal, for holding a series of regional workshops and for circulating a questionnaire to facilitate a country wide debate on the question of autonomy of higher education institutions before finalizing its recommendations on the subject. AIFUCTO is thankful to the CABE for inviting its representatives to these deliberations. In this context, we would like to place before the CABE our considered views on the issue in the hope that due consideration will be given to our concerns in this regard.

At the very outset, we would like to place before the CABE three important observations regarding the subject under consideration.

(1) All higher education institutions including universities, deemed-universities, autonomous and non-autonomous colleges and other institutions of higher learning should be brought within the purview of the review, instead of restricting it to a review of the performance of autonomous colleges. This is necessary to ensure that the expectations of a comprehensive review of the policy on the "autonomy of higher education institutions" aroused by the frame of reference for discussion are fully realized.(2) For reasons to be submitted in the ensuing report, necessary directions should be issued to keep all UGC schemes for granting autonomous, deemed university and centres of excellence status etc. to selected institutions under suspended animation till the CABE finalizes its report and the Central Government takes policy decisions on its basis.

(3) we would also wish to state our firm conviction that the existing policies on autonomy of higher education institutions need to be revised drastically in tune with the current international thinking on higher education dictated by the realities of the emerging knowledge society in which access and quality of higher education have become important factors determining economic, social and cultural progress of

the nation.

2. Present Policies and Practices

The Kothari Commission (64-66) had taken a comprehensive view of the question of autonomy of higher education institutions and recognized three levels at which it functions, namely

(1) Autonomy within a university, eg. autonomy of the departments, colleges, teachers and students in relation to the university as a whole;

(2) Autonomy of a university in relation to the university system as a whole, e.g., autonomy of one university in relation to another ,or in relation to the UGC and the Inter University Board (IUB)

(3)Autonomy of the university system as a whole, including the UGC and the IUB, in relation to agencies and influences emanating outside the system, the most important of which are the Central and State Universities.

The following concept of autonomous colleges was suggested by the Kothari Commission against the above background: "Where there is an outstanding college or a small cluster of very good colleges within a large university which has shown the capacity to improve itself markedly, consideration should be given to granting it autonomous status. This would involve the power to frame rules of admissions, to prescribe its courses of study, to conduct examinations and so on. The parent university's role will be one of general supervision and the actual conferment of the degree". It is obvious that the objective of the Commission was to provide greater opportunity for some of the affiliated colleges for academic experimentation and innovation within the framework of the affiliating system .Accordingly, guidelines were framed in 1973.But till '86 only 21 colleges opted for autonomy.

In the New Education Policy (1986), the concept of autonomous colleges was mooted as a device for de-linking colleges from affiliating universities and not as a sub-system within the affiliating system. It was looked up on as a kind of panacea for the perceived failure of the affiliating system. NEP says: "In view of the mixed experiences with the system of affiliation, autonomous colleges will be helped to develop in large numbers until the affiliating system is replaced by free and more creative association of universities with colleges". The NEP also laid great stress on improving the quality of higher education, even at the cost of its quantitative expansion and sought to justify selective funding of institutions as an imperative of this policy: "There are about 150 universities and 5000 colleges in India today. In view of the need to effect an all round improvement in these institutions, it is proposed that in the near future ,the main emphasis will be on the consolidation of and expansion of facilities in the existing universities".

The UGC document on the Xth Plan profile of higher education went a step further: It says: "The only safe and better way to improve the quality of undergraduate education is to de-link most of the colleges from the affiliating structure. Colleges with academic and operative freedom are doing better and have more credibility. The financial support to such colleges boosts the concept of autonomy. It is proposed to increase the number of autonomous colleges to spread the culture of autonomy, and the target is to make 10 % of the eligible colleges autonomous by the end of the Plan"

GOI and UGC have resorted to selective funding in tune with the policy of improving the facilities in some of the existing universities and colleges rather than in investing in the expansion of the facilities for higher education. Numerous formalities like 2(f) &12 (b) status for availing UGC assistance and schemes like autonomous

colleges, deemed universities, centres of potential excellence, unitary universities etc. have been designed to justify selective funding of a few elite institutions. The attempt has been to bring into existence a few islands of excellence in a vast sea of mediocrity. Guidelines for autonomous were revised in 87. A target 500 college was fixed for 7th plan. But by March 31st 2003, only 135 colleges opted for autonomy, mostly in T.Nadu (48) and M.P. (24) AP. (17) Orissa (17). Now the number has gone unto 164.The Xth plan target is 10% 0f the eligible colleges under (2(f) and 12 (b) 5013 i.e. about 500 colleges. Apart from autonomous colleges, about 90 deemed universities have also been established during this period. Instead of distributing the available resources equitably among a large number of institutions, a major chunk of the UGC assistance is distributed through special schemes meant for autonomous colleges, deemed universities, centres of potential excellence, leaving the vast majority of the colleges in the lurch. In spite of the indifference of the state to quantitative expansion, the system has grown to such proportions that we have at present 325 degree awarding institutions, 15656 colleges, 400000 teachers and 9700000 students pursuing higher education. Despite this, the enrolment ratio in India at 7% of the relevant age group compares poorly with an average of more than 50% in the developed countries and more than 25% even in most of the developing countries.

3. Fresh Thinking Required

It is now generally agreed that an enrolment ratio of more than 20% is an imperative of development in the modern knowledge society in which knowledge has emerged as the most important factor of production. The competitive global scenario also demands universalization of excellence in higher education as a necessary condition for survival. It is against this background that the Geneva Conference of UNESCO 'Quality Education for All Young People' (Sept9-11, 2004) has to be evaluated. The Conference has made the following formulation: "Promoting quality education and training for all young people between the ages of 12 and 20 is essential to securing a better future and constitutes an essential mechanism for combating social exclusion at the local, national and global levels. As both a basic right and a public good, this education must respond to the needs and interests of all young people with a view to ensuring the realization of their full potential, their successful integration in the world of work, as well as their capacity to participate in active life and as responsible citizens." India's dream of becoming a knowledge super power by 2020 will be a mirage unless there is simultaneous quantitative and qualitative expansion of education at all levels, including higher education. The Planning Commission's Document India vision 2020 states as follows: "Our vision of India in 2020 is predicated on the belief that human resources are the most important determinants of overall development....Full development of India's enormous human potential would require a shift in national priorities, to commit a greater portion of the country's financial resources to education sector. India currently invests 3.2 to 4.4 percent of GNP on education. This compares unfavorably with the Upper Middle Income (UMI) reference level of 4.9 percent; especially with countries such as South Africa which invests 7.9 percent of GNP on education .A near doubling of investments in education is the soundest policy for quadrupling the country's GDP per capita". The vision document further says: "India in 2020 must be a nation in which all those who aspire for higher education have access to college and

university level courses". This calls for great expansion of the formal and informal sectors of higher education within the next few years.

To act in accordance with the above formulation, we have to radically revise the elitist and exclusionary concept of excellence mooted in the New Education Policy. We need to promote both quantitative and qualitative expansion of higher education simultaneously. This would not only necessitate a higher allocation of public resources for higher education, but also equitable and need based distribution of resources among a large number of institutions. The policy of selective funding of a few institutions by labeling them as autonomous colleges, deemed universities, centres of excellence should be reviewed. Autonomy, especially academic autonomy, should be promoted in such a way that all higher education institutions and individuals associated with such institutions progressively acquire autonomous status, consistent with their academic and social obligations and relative to their responsibilities in the hierarchy of educational institutions and personnel. Autonomy of colleges, according to this concept, need not be conceived as a mechanism to escape from the constraints of affiliating system. What is needed is a proper understanding of the different spheres in which affiliating universities and affiliated institutions can enjoy autonomy and collaborate creatively in an atmosphere of mutual understanding and co-operation rather than mutual distrust and competition. This would necessitate a review of the experience of autonomy in colleges and universities so as to identify the strengths and weaknesses of the existing system on the basis of which new formulations could be made.

4. Review of the performance of Autonomous Colleges

The Association of Indian Universities (AIU) appointed a Task force to undertake a study on the working of autonomous colleges, the findings of which were published in 1998.The task force which visited some of the well known autonomous colleges in Tamil Nadu did not present a very rosy picture on their performance. Following extracts from the report are illustrative.

"Students (Loyola College, Madras) gave expression to the feeling that even their genuine criticisms have not been appreciated by the authorities. Some of the teachers also felt there was considerable regimentation in the college and greater freedom could be given to them in designing the courses and conducting their programmes. It therefore appears to be necessary that the authorities of the college make a definite_departure from the rigid discipline enforced by them and allow reasonable democratic procedures to govern the activities in the college". In Vivekananda College, Madras, "it was found that some of the fundamental topics relating to the syllabi prescribed for the courses have not been covered at the undergraduate level". It has also been observed that though "theoretically there has been machinery for listening to the appeals from the students regarding review of the internal assessment. But this machinery does not appear to have been put to meaningful use.". "Some of the students (Madras Christian College, Tambaram) really felt that there has been some victimization from certain members of the staff on account of the fact that they, perhaps out of their exuberance, questioned the authorities on certain vital matters relating to the college. The committee further observed that any impartial observer who looks at the working of the colleges finds that there is erosion of discipline both at the

staff level and at the student level. It is not as if all the demands of the staff and the students are unreasonable.

Equally instructive is the comparative study conducted by K.Sudha Rao and others on the performance of autonomous and non-autonomous colleges .In "Autonomous and Non- Autonomous Colleges- Selected Case Studies", K. Sudha Rao_and others (1995) present case studies of five colleges, all of them in Tamil Nadu and they were the first generation autonomous colleges, in the sense, they attained autonomy in 1970s, prior to the NPE, 1986. The four autonomous colleges are Madras Christian College, Chennai (urban and co-educational); Stella Mary's College, (Chennai urban and exclusively for women); Sri Parasakthi College, Courtallam (rural and exclusively for women) and St. Joseph's College, Tiruchi (urban, exclusively for men at UG level and co-educational at PG level) missionary institutions. The study includes one non-autonomous college - Bishop Heber College, Tiruchi (urban and for men only) for the purpose to know whether autonomy was necessary for introducing all the changes that the affiliated colleges have effected. The authors conclude that the non-autonomous college in this study is "in no way inferior to the autonomous colleges." All the five colleges studied in this project are in Tamil Nadu and they were all affiliated to the University of Madras. They are outstanding colleges, with or without the scheme of autonomy. This shows that academic excellence is not exclusive to autonomous colleges. What is more important is that at the macro-level, the university, the state government and the UGC should coordinate and at the micro or college level, the stake-holders viz., teachers, students, academic administrators, and parents-public should orchestrate to effect meaningful changes in the style and substance of higher education.

Another study undertaken by K.Sudha Rao (Development and Status of Autonomous Colleges; 1995) further indicates that autonomous colleges have not fared any better than regular colleges, even with all the patronage and freedom they enjoyed.

The following table is instructive:

Autonomy promoted introduction of following changes
as experienced by teachers (in %)

State wise	Andhra Pradesh	Tamil Nadu	Rajastan
Teaching Method	7.5	25.8	1.4
Admission procedure	7.9	17.0	1.4
Evaluation procedure	10	36.9	1.1
Examination reforms	8.4	29.4	1.1
Introduction of new courses	7.7	36.4	2.9
Accountability of teachers	5.2	22.6	2.0
Decentralisation of powers	3.8	19.9	0.5

While even the experience of Tamil Nadu is not salutary, that of Rajasthan is most disappointing. The wide disparity in performance between Tamil Nadu and Rajasthan shows that the impact of the system is not uniform under different circumstances. Autonomy in itself is no guarantee for excellence without proper commitment and accountability, it can be worse than the affiliating system.

Some of the general complaints against the present working of autonomous colleges are listed below.

(a) Undermining democratic governance in higher education;

(b) Undermining equity in admission of students and levy of fees

(c) Misappropriation of funds by unscrupulous managements;

(d) Promotion of elitism amongst colleges

(e) Unfair conduct of examinations

(f) Incompetence for framing appropriate syllabi; Off-the-shelf programmes are often adopted by autonomous colleges

(g) Greater predilection for commercialization;

(h) Neglect of pure science, humanities and languages;

(1) No real Autonomy: University, Government, and the U.G.C will overlord over autonomous colleges

(j) No autonomy for students and teachers; autonomy is restricted to the for management;

(k) Devaluation of university degrees

(l) Unfair distribution of scarce resources by UGC in the form of special assistance to autonomous colleges

(m)Will destabilize affiliating system with no regulatory mechanism to substitute it

The UGC in its anxiety to achieve the Xth plan target of 500 autonomous colleges has revised the guidelines in such a way as would undermine the constitutional principle of federalism. Previously express approval of the state government was necessary for confirmation of autonomy and its extension. Now only silent evasion of responsibility is enough. The revised norms are as follows:

*The cases of short-listed colleges shall be sent to the state government for approval, wherever required. If no response is received from the state government within a period of six weeks, it will be assumed that it has no objection to the proposal.

* The state Government should convey its concurrence for the extension of autonomy of any college to the Commission within the stipulated time of 90 days after receipt of the review committee report, failing which it will be construed that the state government has no objection to the college continuing to be autonomous

The observation of Gen.G.C.Agarwal, former Vice Chancellor of Maharshi Dayanand University is pertinent in this context. "Autonomy without accountability can prove dangerous, in fact, counter-productive! Academic autonomy in the hands of an ill-equipped faculty, working under authoritarian management can lead to ever increasing cynicism and would definitely be more disastrous than controlled management" As Dr. O.P.Grewal in "Some Reservations about UGC Schemes" (1993) has observed "the scheme of autonomous colleges seems to be an exercise in the elimination of an overwhelmingly large number of colleges from the purview of UGC grants. Under the scheme of autonomous colleges, this elimination will become possible on apparently plausible grounds"

5. Revised Norms For Autonomous Colleges Needed

The above studies show that the performance of autonomous colleges has so far been far from satisfactory. It appears that the concept of academic and social accountability have not been fully appreciated by the managements of autonomous colleges. In some cases at least, the scheme of autonomy has been accepted by the managements only to appropriate the special financial assistance allotted to such colleges and to design courses and regulate admission in such a way as to commercialize education. It is therefore necessary to revise the guidelines for

granting autonomy to individual colleges in such a way as to ensure that only institutions with genuine academic and social commitment are granted autonomous status and that the freedom granted is exercised with accountability. We have to ensure that autonomy is given only to genuine aspirants who want to introduce innovative academic programmes. This can be done only by devising a system of autonomy that combines grater obligations with greater privileges. The present system is one that combines greater privileges with lesser social obligations. We should devise a new system which ensures that only those agencies which are willing to make a sacrifice of their privileges and powers in the interests of academic excellence and social commitment are allowed to operate autonomous colleges. With this in view changes from the UGC guidelines are required in the following areas.

1. Procedure for granting and withdrawal of autonomy
2. Procedure for admission of students
3. Procedure for appointment of staff and principal
4. Constitution of Governing Body, Academic Council, Board of Studies, Finance Committee and Planning and Evaluation Committee
5. Delinking Autonomy from Funding
6. Combine maximum academic autonomy with minimum financial autonomy

An autonomous college can be successfully run only with the willing co-operation of the students and teachers of the college concerned .Autonomy which is imposed from above or introduced with out the consent of the stakeholders is bound to fail. Therefore the informed and open consent of the majority of the teachers and students of the college concerned should be made a condition precedent for the grant of autonomy. Autonomy, once granted, should be extended only with the continued consent of the academic community. In the matter of admission of students and appointment of teachers, non-teaching staff and the Principal, the norms and procedure applicable to government colleges in the state concerned should be made mandatory for autonomous colleges. Various statutory and non-statutory bodies to be constituted in the autonomous colleges should ensure the democratic representation of the teaching and student communities and local public in appropriate bodies in appropriate measure. It is doubtful whether the recommended composition of the Governing Body, Academic Council, Board of Studies, Finance Committee etc. of the autonomous colleges would ensure necessary dynamism and accountability which is required for the performance of the special functions envisaged for the autonomous colleges. The system of rotation of the senior-most faculty to these bodies by rotation may perpetuate the evils of statusquo oriented governance and indifference to changing academic and societal aspirations. Only a system of democratic, decentralized participatory management with a fair representation of all relevant constituencies in the decision–making bodies can ensure the active involvement of the entire academic community in the struggle for equity and excellence in higher education. The UGC guidelines provide no opportunity for democratic representation of teachers and students in the governance of colleges, which is necessary to bring in even a semblance of accountability within the closed circuit of the autonomous administration. Greater social accountability would also require a fair representation of the local community in the decision-making bodies of the autonomous colleges. Finally the system of promoting the establishment of autonomous colleges through special cash awards should be done away with. The existing criterion for the grant of UGC assistance is inequitable .It is a kind of meritance is inequitable .It is a kind of merit-award with already well-off colleges get-

ting a lion's share of UGC assistance. This should be replaced by a need-based and equitable funding system in which a large majority of the colleges will be able to share the available assistance which could be used for particular projects, specific to the institutions concerned .Obviously financial assistance linked up with UGC projects like autonomous colleges, deemed universities etc. will have to be discontinued and a need-based and equitable criteria for the grant of financial assistance to institutions devised. Individual institutions should be able to get funds on the basis of projects submitted by them. Only broad parameters need be fixed from above. As for autonomous colleges, emphasis should be on freedom for academic innovation and experimentation and not on administrative and financial independence from the state. The growing demand for financial self-reliance on the part of well-off institutions masks the greed to appropriate the vast public assets of such institutions for private purposes. It will be unethical to permit well-off government/aided institutions to become financially autonomous, as this would prevent poor students from entering the portals of such institutions established with public funds.

6. Autonomy of Universities

AIFUCTO wholeheartedly welcomes the decision of MHRD to reject the Model Act for Universities framed by the UGC. Though the UGC has spent a great deal of its time and energy in promoting greater autonomy in the running of individual institutions, it has been quite tardy over the years in protecting and strengthening autonomy and accountability on the part of universities. In fact UGC's Model Act was intended to rob the universities of even the little autonomy that remained with them. One of the important stipulations in the UGC Model Act was to replace all elected bodies in the universities with nominated bodies. This was done in the name of banning politics. The irony is that the very device intended to drive politics out of the universities could only make it all the more subservient to power politics as ultimately every important nomination to the university bodies would be made, directly or indirectly, by the government in power. What is really needed is not to ban politics from the campus, but to ensure that campus politics gets a genuine democratic and academic orientation. In fact, the campus should become the breeding ground for meaningful experiments in democratic governance. If universities are incapable of experimenting with and strengthening academic democracy, political democracy could easily degenerate into an anarchic system unsuitable for the governance of the country. Therefore, preserving and strengthening the democratic traditions in institutions of higher learning is necessary not merely to ensure social accountability in the governance of universities, but also to ensure the very survival of the democratic system of governance in the country.

In this context, AIFUCTO would request the CABE to examine the growing tendency on the part of state governments to destroy the democratic system of governance in state universities. The Karnataka State universities Bill 2000, for example, is one that totally undermines the democratic governance and autonomy of universities. The observation in the UGC Report on the Governance of Universities and Colleges (1971) under the chairmanship of Gagendragatkar is worth quoting in this context: "The concept of university autonomy is often misunderstood. It is not a legal concept, not even a constitutional concept. It is an ethical concept and an academic concept. This concept does not question that in a democratic society like ours, legislatures are ultimately sovereign, and have a right to discuss and determine the questions of policy relating to education including higher education, which

means that legislatures can determine the structure of universities, their rights and obligations....University autonomy does not suggest that the universities are a state within a state, and a law unto themselves. The concept of university autonomy, however, means that it would be appropriate on the part of democratic legislatures not to interfere with the administration of university life, both academic and non-academic. The claim for autonomy is made by the universities not as a matter of privilege, but on the ground that such an autonomy is a condition precedent if universities are to discharge their duties and obligations effectively and efficiently as regards imparting advancement of knowledge, as also making their unique contribution to the life and development of the nation".

The Grajendragatkar Committee (Report of the Committee on Governance of Universities and Colleges, Part-1, UGC, 1971) has suggested the parameters for the composition of various representative bodies in the university governance system by taking into account the interests of various stake holders such as the students, the teachers and the larger society. The structure recommended by the committee is also one that takes into account social accountability of the universities which is compatible with academic and democratic norms. The CABE needs to look back at the model of governance of universities recommended by the Gajendragatkar Committee while finalizing its report on the autonomy of higher education institutions.

6. Autonomy of Teachers & Students

Institutional autonomy could become meaningful only if autonomy is extended to the higher education teaching personnel and students as well. Autonomy should not be used by higher education institutions as a pretext to limit the rights of higher education teaching personnel. Institutions of higher education are centres for the generation of new ideas and concepts and higher education personnel needs to be endowed with maximum possible autonomy in their fields of thought and action. The only restriction imposed on them should be in the interests of public order and morality. The UGC has already formulated the code of professional ethics that takes care of the above requirement and the CABE should insist on its proper implementation. The recommendation concerning the status of higher education teaching personnel adopted by the UNESCO meeting in Paris from 21October to 12 November should be made obligatory for all autonomous institutions. The following recommendations of UNESCO in this regard need to be specially emphasized in this context (1) "Higher education teaching personnel should have the right and opportunity ,without discrimination of any kind, according to their abilities to take part in the governing bodies and to criticize the functioning of higher education institutions, including their own, while respecting the right of other sections of the academic community to participate ,and they should also have the right to elect a majority of the representatives to academic bodies within the higher education institution". (2) Appropriate machinery, consistent with the national laws and international standards, should be established by statute or by agreement whereby the right of higher education teaching personnel to negotiate through their organizations with their employers, whether public or private is assured. Such legal and statutory right should be enforceable through an impartial process without undue delay. If the process established for those purposes is exhausted or if there is a breakdown in negotiations between the parties, organizations of higher education teaching personnel should have the right to take such other steps as are normally open to other organizations in the

defence of their legitimate interests." But it is unfortunate that there are numerous instances of authorities violating the norms with impunity to force non-conforming teaching personnel into subjugation. One of the important measures that could be taken to ensure the autonomy of higher education personnel is to appoint only persons with academic calibre and culture to important positions, especially that of Vice Chancellors and other heads of institutions. The practice by many states of appointing retired generals and police officers to the posts of Vice chancellors needs to be reviewed against this background.

Like teachers, students should also be regarded as major partners and responsible stakeholders in autonomous institutions. "The Framework for Priority Action for Change and Development of Higher Education" recommended by the World Conference on Higher Education held in Paris from 5th to 9th October ,1998 calls upon Governments "to recognize students as the centre of attention of higher education, and one of its stake holders. They should be involved, by means of adequate institutional structures, in the renewal of their level of education (including curriculum and pedagogical reform), and policy decision, in the framework of existing institutional arrangements" .The document calls up on governments to "recognize that students have the right to organize themselves autonomously". Elected, representative student bodies should be involved in issues that affect the level of education, in evaluation, in the renovation of teaching methods and curricula, in the institutional frame work in force, in policy formulation and institutional management. The recommendations of Gajendragatkar Committee could provide the necessary guidelines for setting up appropriate mechanism for student participation in the above areas at the level of each institution. (Prepared by Thomas Joseph, National Secretary and circulated for discussion)

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

LAW

0195670825 Bajpai/Child Rights in India Rs.345/-
0195665511 Kumari/Juvenile Justice of India Rs.625/-
019567054X Low/Congress and the Raj Rs.650/-
0195670655 Paton/A Textbook of Jurisprudence 4th Edn Rs.445/-
0195668901 Sagade/Child Marriage in India Rs.575/-

LITERATURE

0195670884 Bama/Sangati Rs. 195/-
0195672127 Bhatia/Acts of Authority/ Acts of Resistance Rs.495/-
0195665007 Cowasjee/Four Raj Novels Rs. 495/-
0195669800 Das Gupta/Rabindranath Tagore: A Biography Rs. 225/-
0195664760 Karnad/Bali Rs. 145/-
0195670183 Rao/Classical Telugu Poetry Rs. 295/-

MEDICINE

0195665112 Prabhu/Textbook of Oral and Maxillofacial Anatomy, Histology and Embryology Rs.495/-

PHILOSOPHY

0195668693 Ernst/Eternal Garden Rs. 650/-

POLITICS

0195670604 Hutt/Unbecoming Citizens Rs. 295/-
019565689X Kishwar/Interrogating India Rs. 595/-
019567054X Low/Congress and the Raj Rs. 650/-
019567071X Pyarelal/In Gandhiji's Mirror Rs. 295/-

SOCIOLOGY

0195671368 Baviskar/In the Belly of the River Rs. 295/-
0195668944 Fuller/The Renewal of priesthood Rs. 495/-
0195668340 Srinivas/The Fileworker and the field Rs. 275/-
0195668294 Madan/India's Religions Rs. 595/-
0195672003 Madan/The Village in India Rs. 325/-
0195667255 Nair/A Contemporary Social History of Bangalore Rs. 595/-

TRADE BOOKS

0195669886 James/Cholamandal Rs. 2995/-
01955657144 Pfister/Birds and Mammals of Ladakh Rs. 795/-

CONTACT US AT-
289 Anna Salai Chennai 600 006;
Ph: 28112267/ 68 /99: orders.chennai.in@oup.com
Kesava Buildings I floor Tc-25 / 1437 (2) Thampanoor, Thiruvananthapuram 695001 Ph: 2330995
H. no 8-2-577 I floor Road No. 7
Banjara Hills Hyderabad 500 034 Ph: 23356425

Retreat of the State from Health Care- the case of kerala

Dr. Varughese George
Marthoma College, Thiruvalla

Kerala's development in health is at par with the developed countries. According to 2001 census Kerala continues to be the only state in India where females have preponderence over males-1058 females per 1000 males. The life expectancy is 69 years for men and 74 for women and infant mortality rate is 13 per 1000 live births. But the state's achievements in this regard passionately popularized by Amartya sen and others are in for a crisis. This is due to the new policies of the state withdrawing from the health and handing over the responsibility to the private capital.

The most startling incident in this context is the reappearance of malaria in the capital city, Thiruvananthapuram. The Director of Health Services in Kerala, Dr.V.K.Rajan told reporters on March 1, 2004 that so far 171 cases of Malaria had been reported from various parts of the state, of which 76 were from Thiruvananthapuram. Of the 76 cases reported from the district,75 were from the Valiyathura region.[1]

But the official version is not enough to comprehend the gravity of the situation. Valiyathura is a coastal area and the fish workers say that the entire sewage waste of the capital city is deposited there. The sewage farm is the breeding farm of mosquitoes and the health department is not making effective measures to control it. There is not sufficient medicine in the government dispensary. The pollution caused by the Titanium factory made the wells in the area useless, said the district president of KSMTF J.P.John.[2]

That a state, which eliminated Malaria as early as seventies, is now facing the same problem is a serious situation. It is not a question of administrative incompetence, but shift in health policy in conformity to the wishes of global capital. From early ninety's the World Bank has been prescribing medicine to the health establishment of the developing countries, including India. The World Bank's panacea is competition in the health sector. The World Development Report says, 'competition can improve quality and drive down costs, governments should foster competition and diversity in the supply of health services and inputs particularly drugs, supplies and equipment.'[3]

1.The Hindu 3 March 2004

2 Alakal,vol.192.

3.World Development Report,1993 p7

The World Bank cites a Bombay experience to substantiate the philosophy of competition. The World Development Report adds, "Competition among health providers in developing countries can improve the quality of services as perceived by patients and thus increase consumer satisfaction. Competition among private physicians in the slums of Bombay, for example, is intense with private practitioners offering convenient evening hours, short waiting hours and readily available drugs to win patients from other private practitioners and from public clinics."[4]

But this philosophy of competition is inbuilt with injustice since it is unequal competition that reigns the market. Firstly, at the global level there is great inequality in spending in health. The UNDP says that in 1998 twenty nine OECD countries spent $520 billion on Research and Development- more than the combined economic output of world's 30 poorest countries. It also says that of 1223 new drugs marketed worldwide between 1975 and 1996 only 13 were developed to treat tropical diseases.[5] In India the share of public expenditure on health is 1.2% of GDP. Jean Dreze writes that only 15% of total health expenditure in India is public expenditure and the rest is private expenditure.[6]

Within the country Kerala stood top in health care due to variety of reasons. As early as 1817 the Government of Travancore adopted the responsibility of education as a state policy. Along with it the missionaries, the socio religious reform movements and the local community helped expand education throughout the 19th century. M. Kabir and T.N. Krishnan write that education had a major role in indirectly fostering the social intermediation.[7] Thus a health establishment with public health centers in rural areas, as of now in every village, was a major achievement in the state.

But all these achievements are things of past. Now the clock is running reverse. As I have written in the beginning of this essay Malaria is reappearing. The anti-TB campaign is in the offing. In a study by the National Council of Applied Economic Research on the Prevalence Rates of Major Morbidity by states in India it was found that Kerala's rate is higher than the national average.

The following is the result:[8]

Major Morbidity(Per Lakh Population)

Kerala All India

Hyper Tension	1433	589
Diabetes	980	121
Heart Diseases	914	385
Mental Diseases	283	132
TB	504	423

Only with cancer and epilepsy Kerala's position is lower than the national average.

4. World Development Report,1993 p151
5. Human Development Report 2001p
6. The Hindu 12 March 2004
7. M.Kabir and T.N.Krishnan in Health, Poverty and Development in India(Oxford 1996)
8. India Human Development Report

Delivering the T.S. Tirumurthy memorial lecture on 'Kerala's Health: Reputation and Reality', Dr. T. Jacob John said that the organisms causing cholera and malaria have established in the state and there was a distinct possibility that three diseases- yellow fever,dengue haemorrage fever(DHF) and leptospirosis could become established here in the near future. He added that one leptospirosis outbreak had already happened in the state in 1998 and a DHF

outbreak in1999 taking many lives. . In 1996 there was an outbreak of Japanese Encephalitis in Alleppy and Kottayam districts and in 1998 there was an outbreak of cholera in Alleppy district[9]. So there seems less emphasis on preventive and public health measures.

The poor will be the first casualties of this policy shift since majority of people in the state do depend on Government health care. According to a study by S.Paul and others 57% households in rural areas and 59% households in urban areas have access and use of Government health care. In August 2001 the Government of Kerala received a loan of 600 million dollars from Asian Development Bank and as a condition to the release of first tranche the state agreed to a Modernising Government Programme(MGP). In the objective of MGP The Asian Development Bank states that the Government has to come to terms with the question whether its people want more of the same services or whether people expect changes in the set of services offered by Government in line with the complexity and diversity of modern societies[11].The language is poetic but the ruthlessness of Shylock is unfolded in the accompanying

Programme of MGP[12].

Key Result Area Resource Mobilization for Service Delivery in Health and Education

1. Study on scope for resource mobilization scope for levy of Health/ Education cess and tax on private institutions (Jun 03)
2. User charges on identified service (Mar 03)
3. Pay clinics, use of school infrastructure for income generation (Mar 04)
4. Phased closure and rehabilitation of pupils (Mar 04)
5. Redeployment of protected teachers (mar 04) Committee on resources mobilization to be constituted from LSGD, Finance, Planning, Law, Health and Education depts..
   Health and Education Dept.
   Education dept.

9. The Hindu 26 March 2004
10. Economic and Political Weekly 5 March 2004 p926
11. Government of Kerala, MGP, Outlines of a Development Strategy
12. Government of Kerala, MGP, Minimum Needs Programme

Look at the terms used here. Levy on health, user charges, and pay clinics. This is the exact vocabulary of World Bank Report on Health (WDR-1993). It marks the end of free health services. The Government of Karalla appropriated the terminology of ADB and WB and now using it in Official orders! In pursuance of the ADB loan negotiations the Government of Karalla issued an order revising rates of various hospital charges and fees[13]. The new charges were in some cases higher than the charges in private hospitals.

	Charges for analysis	
a.	chemical analysis per samples	Rs.600
b.	Microbiological analysis	600
c.	Pharmacological analysis	600
	Analysis of Biological Glues of Patients for Drugs | Poison	
a.	Gastric aspirate	60
B.	blood	600
c.	urine	60
	Single chemical Test for a Drug	120
	ECG	30
	X-ray	35
	Operation Charges	
	Minor operation	30

	Major operation	120
	Very special surgery	300
	Labour Room Charges	
1.	Normal delivery	60
2.	Caesarian operation	120
	Diet charge per day	12
	I.C.unit charge	80
	Blood transfusion charges	80
	Dialysis charge	600

In the annexture to the said order fees was imposed to treatment certificate, wound certificate, birth and death certificate and to post mortem certificate! Thus in Kerala the Government felt that health care is a commodity and those who have only the purchasing power is provided it. But the poor showed their strength in unison, a violent agitation erupted and the Government had to cancel the charge hike.

The point is when we abandon public health system the poor are left to the frenzies of market, which is exclusive. The poor do not have the capacity to seek treatment in private hospitals. It is true that there are many committed and dedicated private hospitals here in the state. But private hospitals are private hospitals where is money is important. And these days they cater the needs of the rich even using unethical means. In October 2002 Kerala society was shocked by the startling reports of kidney trade in Kerala centred on some private hospitals in Northern districts. The donors belonged to the Adivasi community of Iḍiki district and the hospitals became theatres of middlemen who brought the donors. Krishnakumar of Frontline in a series of articles brought out the nexus between the hospitals, doctors and middlemen[13]. The Government was forced to appoint a police enquiry but the report has not shown light till this day. The Indian Medical Association also made an enquiry through its ethics committee, but the Chairman of the committee was ousted when he refused to give clean chit to the hospitals! As Andrew Kimbrell writes, the human body will be the final battleground of market forces[14]. In Kerala there is no legislation to regulate the functioning of private hospitals, where mushrooming of Superspeciality hospitals is the order of the day. Any one can start a hospital in this state without even proper building and proper qualified staff. It is such an unregulated sector and a meeting of the health activists who met at Payyannur on 2 December 2001 called for a comprehensive legislation in this regard.[15]Thus in Kerala we can find the process of planned dismantling of the public health sector and the promotion of private health establishment in its place. As Morten Rostrup, President of Medicines sans Frontiers, recipient of Nobel peace Prize, says, 'The growing power of commercial interests, the declining role of governments and a general retreat from responsibility have combined to create the current crisis'[16].

12. Government of Kerala GOP no.251 | 2001 | H&FWD dated9-10-2001
13. Frontline October12 2002
14. Andrew Kimbrell, The Human Body Shop TWN 93
15. The Payyannur Resolution of health activists, 2001
16. HDR 2001

In the above programme education is clubbed together with health. The terms used are education cess, use of school infrastructure for income generation, phased closure and rehabilitation of pupils, redeployment of protected teachers. To destroy the public health establishment in the state destroy the public education first since education played an important role in social mobilisation!

Excessive Pesticides in Cardamom Estates: Tragedy of the High Ranges of Kerala

Dr. Jomy Augustine
St. Thomas College, Pala
&
Johnykutty J. Ozhukayil
MES College, Nedumkandam

The Mother Earth is the symbol of patience and tolerance. Yet occasionally she turns a reprimanding face towards its most celebrated creation the human beings. This time it is the recent outbreak of cancer in the High Ranges of Kerala State. One in every 5 families has a cancer victim in certain pocket areas like Kanchiar, Vandenmedu, Udumbanchola, Santhanpara, Adimali etc. There are more than 5620 cancer patients in nine panchayats of Idukki district of which 283 were died during the last two years.

During later decades of 19th century the British started cardamom cultivation in the Cardamom Hill Reserve on an industrial basis. Expansion of cardamom cultivation was promoted by both exotic and indigenous governments due to its immense potentiality of government revenue by cardamom trade. Hence the cardamom cultivation of High Ranges was increased in an exponential rate even by opening new-untouched evergreen forests. Several wild varieties like Malabar, Mysore, Vazhuka etc. were planted during these early times. These varieties were highly disease resistant and are able to survive in adverse conditions. There were 86,506 ha of cardamom planted areas during 1950s in the High Ranges whereas now it is only below 32,813 ha. But the fall in area did not affect the total cardamom production in the High Ranges. The advent of Njallani, a new variety of cardamom with higher yield (about 1000-1500 kg/ha annually) actually increased the cardamom production. It increased from 4500 tones to 8174 tones per year during the period of 1998-2003. But Njallani is more susceptible to diseases like root rot leaf wilt and pest like stem borer, white fly, root borer etc. This brought the plantation to the situation where the use of pesticides and fungicides a compulsory

practice. This paved way for the flourish of another high-margin trade namely, the pesticide trade. The rate of growth of pesticide trade overtook the growth of cardamom production many folds!

There are 50 national and international agencies and more than 500 retailers working in the Idukki district related to the pesticide trade in a competitive way. For instance, the use of a single pesticide namely, forate, rose to a level of 504 tones per year at one panchayat (Vandenmedu) only. It will be shocking if we calculate the application of all the pesticides and insecticides in all the 9 cardamom growing panchayats of Idukki district. Remember there are only 32,813 ha of cardamom in the high ranges to which we are applying these chemicals. Where these pesticide poisons are going? The answer is perhaps, in Idukki district itself. Every month there are around 50 new cancer patients admitted to Santhitheeram Cancer Pain and Palliative Center at Murikkassery! A similar one, Karuna Bhavan is going in Adimaly with the same situation. This number is not final. More wealthy people found refuge in well-known cancer specialty hospitals outside this poisoned district.

Cardamom, the queen of spices supposed have originated in the High Ranges requires a wet evergreen forest climate for its growth and fruit production. The same climatic conditions bring some diseases to cardamom like root rot. Though the previous varieties were resistant to these diseases new varieties like Njallani are more susceptible. This necessitates the frequent use of many pesticides to cardamom. This gradually brought the Cardamom Hill Reserve under the regime of pesticides and chemical fertilizers. There are large varieties of pesticides namely Endosulphan, Quinophan, Sulpher, Cortixon, Furedan, Malathion, Parathion, Ekalex, Forate, Monochrotophos, Methyl Parathion, Chlorpyriphos, Phosflamidon Quinalphos, Emisan and many more. There are more than 500 retail pesticide shops in Idukki district, which deals with these pesticides. In a single panchayat namely Kanchiyar, more than one lakh kilogram of pesticides is distributed per year. It is in Kanchiyar panchayat where the highest number of cancer patients is reported.

Njallani requires less tree canopy and so planters removed more trees form their plantations supported by the advise of the spices board. The removal of trees from these estates (Thinning) paved way for the increase of root rot of cardamom that in turn requires more pesticide application. The Cardamom Research Station at Pampadumpara had noticed the dangerously increased pesticide application but it could not bring any decrease in its application. It was mainly due to the propaganda that njallani would be destroyed if it is not sprayed with strong pesticides like Endosulphan, Forate, Chlorpyriphos, etc. The role of any pesticide mafia behind this propaganda is not disclosed. But the involvement of such mafia cannot be avoided due to large margin in the pesticide trade (about 40% margin). Moreover, large numbers of pesticide agencies have mushroomed up in the High Ranges during the last couple of decades.

During 1950s, there were more than 86,506 ha of cardamom planted areas in the High Ranges. But now there are 32813 ha only. The decrease in cardamom cultivation is mainly due to conversion of cardamom area to other crops like coffee, pepper, rubber, areca nut etc. Though there is a decrease in cardamom area i.e., more than 60% reduction, the use of pesticides has shot up to many folds. The frequency of pesticides application has increased from once in 60 days to once in 8 days or lesser intervals! The appearance of more varieties of pesticides in the market, the effort of field agents of pesticide manufacturers and agencies are not negligible. The new mode of use, mainly the uncontrolled and the combination of many pesticides at a time are

also probable causes. Spices Board and Cardamom Research Station recommend one dosage and prescribe certain mode of pesticide use, the pesticide companies and agencies decide and suggests a higher dosage, finally the farmers apply the pesticides with a still higher dose in the field to get higher impact in a shorter time. Ultimately the soil in the cardamom planted areas gets an amount of poison far higher than the soil can stand. This eventually destroys the soil micro-flora and micro-fauna that in turn changes the chemical and physical properties of the soil. The obvious result of this tragedy is in the reduction of the water holding capacity of the soil that destabilizes the water equilibrium and natural water management of the High Ranges, the water towers of the entire Central Travancore. The poisons having more persistent chemical properties are leached into the fresh water bodies of the areas like wells and rivers. Natives of High ranges are depending mainly on wells for drinking water. The fresh water in these wells is with very high percentage of poison as reported by Center for Development Studies, Thiruvananthapuram. The carcinogenic chemicals present in the pesticides reach the people through drinking water and later produce cancer in human body. The careless and uncontrolled application coupled with the neglect in adopting safety measures in the use of deadliest pesticides leads to this alarming situation.

Forty percent of the planters and laborers are Tamilians. Most of the pesticides are brought from Tamil Nadu. The agency that brings the pesticides brings the laborers also in a cheaper rate. In this field children are heavily exploited. Children of 10-17 years old are usually selected for this job. Cumbum, Theni, Gudallur, Bodi are the places from which children are coming to Idukki district. A cheaper wage namely Rs. 50-60 is given to them. The agent of the middleman makes a contract with their parents and brings the children to Kerala. Here they make another contract with the planters in a much fair rate. A healthy man cannot spray these pesticides more than 3 hours continuously. The condition of children is still pathetic. The laborers are forced to work more than 8 hours continuously in pesticide spray. About one third of the laborers are children who are paid less than adults. Protective gears such as gloves and masks are not provided to labourers during this works. The mixing of pesticides and its applications are done without any safety measures. Those who handle such deadliest poisons have no awareness about the potential hazards. Insecticidal Act 1971 (33 years old!) has many rules and regulations about the applications of insecticides and pesticides but no such rules are applied in any of the plantations of High Ranges. The laborers are not getting time even to wash their hands to take food during this dangerous work. The poison, sprayer, and other accessories are kept in the labourers' houses even in bedrooms (houses with one or two rooms only!). Headache, nausea, repeated urinary problems, joint pains, acute asthma, menstrual disorders, untimely childbirth, blindness, boil ness, skin brining, inability to stand are usual features found in these laborers. Once 40 labourers including women and children were admitted to hospital and one 14 years old boy died due to inhalation of the fumes while spraying pesticides.

Pesticides after expiry dates are also repacked by certain local companies in Tamil Nadu for further use in the cardamom estates. The scientific deactivation of any poison after their expiry date is never done. Mixing of poisons, usually two or more varieties are usual practice in cardamom plantations. Farmers believe that combination of poisons will bring more effect. Only 17% of farmers have any knowledge about the dosage of use and below 5% farmers know something about

the content of the pesticides. However, the studies done by Center for Developmental Studies Thiruvananthapuram and Sri Raison P. Joseph, Secretary Idukki District Junior Red Cross Society say that 42% of the farmers apply mixture of two or more poisons in their estates. This unscientific mixing with several kinds of poison may cause long lasting destructive effect due to chemical synergism. Endosulphan-Azadirachtin, Ekalux-Copper oxychloride, Confidar-Metacid, and many more combinations are known in the plantations. The mixing of these chemicals and its preparations are usually done by the side of streams. The extra poison is poured into the stream water without caring the water body. The fish fauna of the hill streams are already wiped out. Earthworms, insects, butterflies, birds and many unknown organisms are also innocent victims of this pesticide tragedy. The pesticides and insecticides are usually applied in these plantations in the morning hours. This is also the time when honeybees visit the cardamom flower. The mass disappearance of honeybees from Cardamom Hill Reserve may be due to this. Some say that monochrotophos is the main honeybee killing agent.

It is also shocking to hear that the manufacturers of many pesticides and insecticides produce new medicines for the cancer patients. It is heard that a prominent pesticide manufacturing company is now giving the medicine free of cost. Most of these medicines are in experimental phase thus making these hapless victims guinea pigs

The cardamom is a commercial spice crop fetching huge amount or foreign exchange. The growth of its production, sad to say, paved way for the growth of the pesticide trade in the High Ranges of Kerala. The policy of the government and the planters, namely to increase the production of cardamom at any cost, even by the application of any poison at any dose or by any combination of combatable or non-combatable, have made the High Ranges a place of poisoned earth. The farmers are allowed to select any of the 1844 chemical pesticides available in the market without any control. Many of them have not been studied for their impact on environment. Recently one interesting feature is found in the plantations. Being aware about the threat of cancer most of the estates owners, mainly large planters have now stopped or reduced their visits to the cardamom estates especially during pesticide spray. But the pesticide application goes on unabated. Where do the poor laborers go?

Read and Subscribe

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

a monthly journal of AKPCTA

Annual Subscribtion Rs. 75/-

for copies contact

Chief Editor
Dr. S. Jayaraj kumar
Geethajali,
79 Ulloor Gardens,
Kochulloor, Medical College P.O.
Thiruvananthapuram-695011
Phone: 0471-2440004

Managing Editor
V. Jayakumar
Aiswarya, TC 55/494,
Sarada Gardens Lane,
Neeramankara, Pappanamcode P.O.
Thiru vananthapuram-695018
Phone: 0471-2491432

AKPCTA State Committee Office,
Vanchiyoor, Thiruvananthapuram-35, Phone: 0471-2463494,
Fax: 0471-2468984, e-mail:akpcta@sancharnet.in,
www.akpcta.org.

AKPCTA AGAINST CORRUPTION IN STUDENTS' ADMISSION

MGU Syndicate Acts Upon Mahajan Commission Report

The Syndicate of the Mahatma Gandhi University has accepted the report of the Mahajan Commission which had enquired into allegations of malpractice and corruption in the admission to the BCom course of K.E. College, Mannanam during 2003-04 held by Fr. K J. Joseph, Drawing and Disbursing Officer, acting unauthorizedly as Principal of the college. The Commission had found the authorities guilty of grave violation in the rules of admission, including the following.

1. Sufficient number of students was not admitted in the merit quota
2. Only two students were admitted in the SC/ST quota against eleven seats earmarked for SC/ST
3. The rules of admission were not observed in 16 seats sanctioned as marginal increase
4. Amounts ranging from Rs.2000/- to 25000/- were collected as College Development Fund even from students admitted under the merit quota.
5. An amount of Rs.3750/- was collected as computer lab. fee though the Government has not authorized such collection.
6. Quota wise rank list with the names of candidates was not published.
7. More students beyond the sanctioned strength were admitted.

The Syndicate has decided to communicate its grave concern to the management of K.E College on the violation of the rules of admission and to alert authorities of all colleges against such transgression.

The Commission of Enquiry with Mahajan P Mani, Syndicate Member as chairman and K. George John and K.M.Mohamed as members was appointed by the University on 30-10-2003 in response to the written complaint submitted by V.C. Antony, Secretary of AKPCTA and Senate member of M.G. University

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

47-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനം

2005 മാർച്ച് 11, 12, 13
പാലക്കാട്

ലോഗോ ക്ഷണിക്കുന്നു

ഓൾ കേരള പ്രൈവറ്റ് കോളേജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷന്റെ 47-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനം 2005 മാർച്ച് 11 മുതൽ 13 വരെ പാലക്കാട് നടക്കുകയാണ്. എല്ലാവർക്കും ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതാണ് സമ്മേളനത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യം. ഈ ആശയം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ലോഗോകൾ കോളേജ് അധ്യാപകരിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും ക്ഷണിക്കുന്നു.

ലോഗോകൾ ജനറൽ സെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി ഓഫീസ്, വഞ്ചിയൂർ, തിരുവനന്തപുരം-35 എന്ന വിലാസത്തിൽ **ജനുവരി 25** നു മുൻപ് എത്തിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രതിഷേധദിനം ആചരിച്ചു. 2004 ഡിസംബർ 14

എയിഡഡ് കോളജുകളിൽ അൺ എയിഡഡ് കോഴ്സ് അനുവദിക്കുന്ന സർക്കാർ നടപടിക്കെതിരെ നടന്നുവരുന്ന തുടർ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഭാഗമായി 2004 ഡിസംബർ 14-ാം തീയതി കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ എ. കെ. പി. സി.ടി. എ അംഗങ്ങൾ ബാഡ്ജ് ധരിച്ച് പ്രതിഷേധദിനം ആചരിച്ചു.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ ശില്പശാല

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ കണ്ണൂർ- കാസർഗോഡ് ജില്ലാകമ്മിററിയുടെയും അക്കാദമിക് കമ്മിററിയുടെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ 'ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണമേൻമയും, മൂല്യനിർണ്ണയ രീതികളും' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല തലത്തിൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ ശില്പശാല നടത്തി. തളിപ്പറമ്പ് സർ സയ്യിദ് കോളജിൽ 2004 ഡിസംബർ 18 ശനിയാഴ്ച രാവിലെ 10 മണിക്ക് പ്രൊഫ: തോമസ് ജോസഫ്(പ്രസിഡന്റ്, എ.കെ.പി.സി.ടി. എ), ശില്പശാല ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. വിഷയം അവതരിപ്പിച്ച് ഡോ. രാജൻ വർഗ്ഗീസ്(കൺവീനർ, അക്കാദമിക് കമ്മിററി) സംസാരിച്ചു. തുടർന്നു നടന്ന ചർച്ചയിൽ വിവിധ കോളജുകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് എത്തി ചേർന്ന അദ്ധ്യാപകർ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. പി. വി. രവീന്ദ്രന്റെ (ജില്ലാ പ്രസിഡന്റ്, എ. കെ. പി. സി. ടി. എ) അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന ഉൽഘാടന സെഷനിൽ നിന്ന്, സി. പത്മനാഭൻ(ജില്ലാ സെക്രട്ടറി) സ്വാഗതവും, ജോ. പ്രഭാകരൻ, പഴശ്ശി(ജില്ലാ കൺവീനർ, അക്കാദമിക് കമ്മിററി) നന്ദിയും പറഞ്ഞു. ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം ചേർന്ന സംഘടനാ സെഷനിൽ പ്രൊഫ. കെ. ശശിധരൻ (ട്രഷറർ, എ. കെ.പി.സി.ടി. എ) സംഘടനാ രംഗം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. എ. പി. കുട്ടികൃഷ്ണന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സെഷനിൽ, സംഘടനാ രംഗം ഊർജ്ജസ്വലമാക്കാനുള്ള നടപടികൾ ചർച്ച ചെയ്തു. എം. പി. ബാലറാം സ്വാഗതവും, ഡോ. സൈനുൽ ഹുക്മാൻ (കൺവീനർ, സർ സയ്യിദ് കോളജ് അക്കാദമിക് കമ്മിററി) നന്ദിയും പറഞ്ഞു.

European Union

Dr. P.S. MohanKumar
Sree Sankara College, Kalady.

European Union, the biggest Economic Integration in the world is now with twenty five members. A historic milestone in the process of European integration is the introduction of European single currency Euro. 2004 January marked the five- year anniversary of Euro and European Control Bank. (ECB). ECB ensures the smooth operation and managing official foreign reserves. The following are the 25 members of European Union (EU).

1. U K
2. Island
3. Netherland
4. Luxemburg
5. Belgium
6. Portugal
7. Spain
8. France
9. Germany
10. Denmak
11. Italy
12. Sweden
13. Finland
14. Austria
15. Greece
16. Estonia
17. Latvia
18. Lithuania
19. Poland
20. Ezech Rep
21. Slovak Rep
22. Hungary
23. Cyprus
24. Malta
25. Slovenia

The last 10 countries joined EU on May 1, 2004

The real beginning of European Union started in the year 1952 when six coal and steel exporting countries set up a union with Belgium, W.Germany, Luxembourg, France , Italy, and Netherlands as members

Bank on Wheels (Mobile Banking)

Bank on wheels is a recent experiment brought out by Vietnam to help the poorest People. Extreme poverty affects the pockets of population even today in Vietnam. To help rural people Vietnam Bank for Agriculture and Rural Development (Agri bank) started a mobile banking program modeled after similar programs in Bangladesh and Malaysia. It procured 159 vehicles equipped to travel on dirt roads and hilly pathways, enabling loan officer to reach remote areas to process loan applications, disburse money, collect repayment, and mobilise savings deposits. The visits followed a fixed calendar and were announced in advance. This shows that creative ways can be found to reach out to the poor, reducing their transaction costs and thereby improving their economic prospects

National Rural Employment Guarantee Act (NREGA)

The Act represents a historic opportunity for socio-economic transformation in rural

India. NREGA aims to cover all of rural India within 5 years and it seeks to provide at least one hundred days of guaranteed employment at the statutory minimum wage to adult members of every rural household who volunteer to do casual manual work. It is restricted to every household, and not to each individual in need. The restriction to only 100 days also does not make sense. The Act must surely be to provide work to people as a matter of right; but there is no such a provision in the act. Also it is open to central and state governments to raise the employment beyond 100 days. According to the Act, wages are to be paid every week and in any event not later than a fortnight, and 50% of such projects have to be implemented through grama panchayats. Adult members of each panchayat has to register and apply for job through the gram panchayat. The panchayat will issue job cards along with their photographs. The validly of the registration period is 5 years and may be renewed from time to time. Employment will be provided within 15 days of the receipt of an application, and it will be provided within a radius of 5 k.m. If job is provided beyond 5 k.m; 10% extra wages will be paid.

Best B- Schools 2004

As per the Business India survey the top 10 management institutes in India are given below.

1. I I M Ahmedabad
2. I I M Calcutta
3. I I M Bangalore
4. I I M Lucknow
5. Management Development institute
   6.XLRI, Jamshedpur
7. Management studies (Uni. of Delhi)
8. Indian school of Business, Hyderabad
9. S P Jain Institute, Mumbai
10. I C F A I Business school

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ
47-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനം
2005 മാർച്ച് 11, 12, 13 പാലക്കാട്

സാഹിത്യ രചനാ മത്സരങ്ങൾ

ഓൾ കേരള പ്രൈവറ്റ് കോളേജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷന്റെ 47-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യ രചനാ മത്സരങ്ങളിലേയ്ക്ക് സൃഷ്ടികൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഉപന്യാസം, കഥ, കവിത എന്നീ ഇനങ്ങളിലാണ് മത്സരം. ഉപന്യാസ വിഷയം:- **എല്ലാവർക്കും ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം**
കഥ, കവിത മത്സരങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സൃഷ്ടികൾ പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രത്തോടൊപ്പം 2005 മാർച്ച് 1 ന് മുൻപ് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിലാസത്തിൽ കിട്ടിയിരിക്കണം.

പ്രൊഫ: എം.പി. വിജയലക്ഷ്മി
(വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ)
മലയാള വിഭാഗം, സെന്റ് സേവ്യേഴ്സ് കോളേജ്, ആലുവ

വിജയികൾക്ക് ക്യാഷ് അവാർഡുകൾ നൽകുന്നതാണ്.

അധികമായാൽ ഉപ്പും വിഷം[1]

ഡോ. എം. ആർ. സുദർശനകുമാർ
എം. ജി. കോളജ്, തിരുവനന്തപുരം

ഉപ്പിനു വേണ്ടി യുദ്ധങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശമ്പളമായും അത് നൽകിയിരുന്നു. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിൽ ഉപ്പ് രാഷ്ട്രീയ ആയുധമായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആരോഗ്യ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ പോതുജനാരോഗ്യത്തിനു ഭീഷണിയായിട്ടാണ് ഉപ്പിനെ കാണുന്നത്. ഒമ്പതു മുതൽ പതിനൊന്നു ഗ്രാം വരെയാണ് ഇപ്പോൾ ഒരാളുടെ പ്രതിദിന ഉപയോഗം. 5 മുതൽ 6 ഗ്രാം വരെയാണ് ഹിതകരം എന്ന് വിവിധ ദേശീയ അന്തർദേശീയ ഏജൻസികൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഉപ്പും ആരോഗ്യവും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സമിതി മൂന്നുഗ്രാം എന്നത് ഭാവിയിൽ ലക്ഷ്യം കാണണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതുമൂലം പക്ഷാഘാതവും ഹൃദ്രോഗവും മൂലമുള്ള മരണം മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അമേരിക്കൻ ഏജൻസിയും 3.75 ഗ്രാം ഉപ്പാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

നിയമം ലംഘിക്കുന്ന ദ്രാവകം[2]

പാത്രത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ചൂടാക്കിയാൽ മഞ്ഞുകട്ടയുണ്ടാകുമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തിയ ഒരു ദ്രാവകം ചൂടാക്കുമ്പോൾ ഖരാവസ്ഥയിലാകും. രണ്ടു കാർബണിക സംയുക്തങ്ങളുടെ മിശ്രിതമായ ലായിനിയാണ് 45നും 75°c നുമിടയിൽ ഖരാവസ്ഥയിലാകുന്നത്. മാത്രവുമല്ല തണുപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ ലായനി വീണ്ടും ദ്രാവകമായി മാറുകയും ചെയ്യും. 2 cyclodextrine, 4 methylpyridine, ജലം എന്നിവയുടെ ലായിനിയാണ് ഇത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

വംശനാശം സംഭവിച്ച പക്ഷി[3]

2004 നവംബറിൽ ഒരു പക്ഷിക്കു കൂടി വംശനാശം സംഭവിച്ചു. Hawaiian Po'ouli (Melam prosops Phaeosoma) എന്ന പക്ഷിക്കാണ് വംശനാശം സംഭവിച്ചത്. 1997 ൽ മൂന്നു പക്ഷികൾ മാത്രമാണ് അവശേഷിച്ചത്. കൂട്ടിലടച്ച് സംരക്ഷിച്ചു പോന്ന അവസാനത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന പക്ഷിയും 2004 നവംബർ 26 ന് മരണപ്പെട്ടു.

മൗറിസ് വിൽക്കിൻസ്[4]

ഡി എൻ എ യുടെ ഘടന കണ്ടുപിടിച്ചതിന് ഫ്രാൻസിസ് ക്രിക്കിനും ജെയിംസ് വാട്സണുമൊപ്പം 1962 ലെ വൈദ്യുത ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം പങ്കിട്ട മൗറിസ് വിൽക്കിൻസ് അന്തരിച്ചു. 1916 ൽ ന്യൂസിലണ്ടിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. 1940 ൽ ഭൗതികത്തിൽ പി.എച്ച്.ഡി നേടി. അദ്ദേഹമെടുത്ത ഡി.എൻ.എ യുടെ എക്സ്റേ പ്രതിരൂപങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് ക്രിക്കും, വാട്സണുംഡി.എൻ.എ യുടെ ഘടന കണ്ടുപിടിച്ചത്. വിൽക്കിൻസിന്റെ ആത്മകഥയായ The Third man of the double helix' കഴിഞ്ഞ വർഷമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

References
1. The Lancet, 11 December, 2004, p. 2079, 2. J. Chem. Phy, 121, 5031
3. New Scientist, 11 December, 2004, p.5, 4. Physics world, November 2004, p.8

യു ജി സി ശമ്പള പരിഷ്കാരത്തിലെ 14940 എന്ന സൂപ്പർ സ്റേറജ്

1-1-96 മുതൽ നടപ്പാക്കിയ യു ജി സി ശമ്പള പരിഷ്കാരത്തിലെ 14940 എന്ന സൂപ്പർസ്റേറജിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം അധ്യാപകർ സംശയങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. സംശയ നിവാരണത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സൂപ്പർ സ്റേറജിനെക്കുറിച്ച് പൊതുവായി ചിലകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ലക്ചറർക്ക് 2200-75-2800-100-4000 എന്ന ശമ്പള സ്കെയിൽ 8000-275-13500 എന്ന ശമ്പള സ്കെയിലായും സീനിയർ ലക്ചറർക്ക് 3000-100-3500-125-5000 എന്നത് 10000-325-15200 എന്നതായും പുതുക്കി നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് ലക്ചറുടെ സ്കെയിൽ 3700-125-4950-150-5700 എന്നത് 12000-420-18300 ആയി പുതുക്കി നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു ആനുകൂല്യം കൂടി യു ജി സി നല്കി. 1996 ജനുവരി 1-ാം തിയതി സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് ലക്ചറർ /റീഡർ എന്നീ പദവിയിലുള്ള അധ്യാപകരുടെ ശമ്പളം നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, ഈ ഗ്രേഡിൽ 5 വർഷം തികയുന്ന അന്ന് അവരുടെ ശമ്പളം ചുരുങ്ങിയത് 14940 ആയിരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതായത്, 1-1-96 ൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 5 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ അധ്യാപകരുടെ ശമ്പളം ചുരുങ്ങിയത് 14940 ആയി നിശ്ചയിക്കും. എന്നാൽ 1.1.96 ൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 5 വർഷം പൂർത്തിയാകാത്ത അധ്യാപകരുടെ ശമ്പളം ആദ്യം 12000-420-18300 ശമ്പള സ്കെയിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനുശേഷം 5 വർഷം പൂർത്തിയാകുന്ന മുറയ്ക്ക് ഇതേ സ്കെയിലിലെ ഒരു സ്റേറജായ 14940 ൽ പുനർനിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യും. 12000-420-18300 എന്ന ശമ്പള സ്കെയിലിലെ 14940 എന്ന സ്റേറജിലെ പുനർനിർണ്ണയമാണ് സീനിയറായ അധ്യാപകർക്കു സാമാന്യം ഉയർന്ന ശമ്പളം ലഭിക്കാൻ സാഹചര്യം ഒരുക്കിയത്. 1.1.96 ന് ശേഷം സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് ലഭിക്കുന്നവർക്കു കൂടി ഈ ആനുകൂല്യം നല്കുന്ന കാര്യം യു. ജി. സി യുടെ പരിഗണനയിൽ ഉണ്ട്.

? എനിക്ക് 1994 ൽ സീനിയർ സ്കെയിലും 27.7.1998 ൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡും ലഭിച്ചു. സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 5 വർഷം തികയുന്ന 2003 ൽ എനിക്ക് 14940 എന്ന സൂപ്പർ സ്റേറജ് ലഭിക്കുമോ?

= 14940 എന്ന സ്റേറജ് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ട് നിബന്ധനകൾ മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ.

1. 1-1-1996 എന്ന തീയതിയിൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് ലക്ചറർ ആയിരിക്കണം.
2. ഈ ഗ്രേഡിൽ 5 വർഷം സർവ്വീസ് പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കണം.

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധന പാലിക്കാൻ പററാത്തതുകൊണ്ട് തത്കാലം 14940 എന്ന സ്റേറജ് ലഭിക്കുകയില്ല.

? ഞാൻ 1994 പി. എച്ച്. ഡി. യോടുകൂടി സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. അന്ന് 48% വിഭാഗത്തിലായിരുന്നു നിയമനം. അതുകൊണ്ട് പി. എച്ച്.ഡി.ക്കാർക്കുള്ള 3 അഡ്വാൻസ് ഇൻക്രിമെന്റ് കിട്ടിയില്ല. എനിക്ക് 1998 ൽ സീനിയർ സ്കെയിലും 2003 ൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡും ലഭിച്ചു. സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 12000 ത്തിലാണ് ശമ്പളം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത്. പി. എച്ച്. ഡിയുള്ളതു കൊണ്ട് സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 2 അഡ്വാൻസ് ഇൻക്രിമെന്റുകൾ ലഭിക്കുമോ?

= ജേർണലിന്റെ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ പി. എച്ച്.ഡി ബിരുദക്കാർക്കായുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. താങ്കൾക്ക് സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ 2 അഡ്വാൻസ് ഇൻക്രിമെന്റുകൾ ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നിരുന്നാലും സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിലേക്ക് പോകുന്ന സമയത്ത് സീനിയർ സ്കെയിലിൽ 2 അഡ്വാൻസ് ഇൻക്രിമെൻറുകൾക്ക് അർഹതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് ലഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് സീനിയർ സ്കെയിലിൽ അടിസ്ഥാന ശമ്പളം 12275 ആവുകയും സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ് സ്കെയിൽ ശമ്പളം 12420 ൽ നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമാണ്. മാനേജരുടെ പക്കൽ നിന്നും സീനിയർ സ്കെയിലിൽ 2 അഡ്വാൻസ് ഇൻക്രിമെന്റുകൾ വാങ്ങിയ ശേഷം പുനർ നിർണണയത്തിനായി യൂണിവേഴ്സിററിക്ക് സമർപ്പിക്കുക.

വായനക്കാരുടെ സർവ്വീസ് സംബന്ധമായ സംശയങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

പ്രൊഫ. കെ. എസ്. ജയചന്ദ്രൻ
മോഹനം, മണ്ണുത്തി പി. ഒ., തൃശ്ശൂർ- 680 651
ഫോൺ: 0487-2371971

ACTION PROGRAMME - DEMANDS DAY ON 6.12.2004

As decided by Jodhpur Conference AIFUCTO conducted DEMANDS DAY on 6.12.2004, to press for professional demands by holding a MARCH TO PARLIAMENT from UGC along with FEDCUTA (Federation of Central University Teachers' Associations). The procession was stopped by police at the parliament police station and the delegation of AIFUCTO and FEDCUTA presented memorandum to the Hon'ble Speaker and Hon'ble HRD Minister. The programme was a grand success and was widely covered in the local print and electronic media. In spite of short notice about three thousand university and college teachers from different states participated in the program.

MARCH TO PARLIAMENT ON 7.12.2004

As per the call given by the National convention of Teachers and Employees, AIFUCTO Participated in the MARCH TO PARLIAMENT programme on 7.12.2004, to present mass petition (demanding RIGHT to STRIKE and other demands) to the Hon'ble Speaker. About a - hundred thousand state government and central government employees, trade unions along with teachers participated in the programme. The programme was a grand success and was widely covered in the print and electronic media. AIFUCTO congratulates all the university and college teachers who have participated in the programme and particularly from, Maharashtra, Kerala, Tamilnadu and Assam, who have travelled long distances to participate in the programme.

MEETINGS WITH MHRD

As you are aware that AIFUCTO demanded the urgent intervention of Hon'ble Minister of HRD, Shri Arjun Singh to solve the long pending problems of University and College teachers at the earliest. AIFUCTO had three rounds of discussions with the ministry on 9.12.04 and 10.12.04. The first meeting was chaired by Hon'ble Minister of HRD, Shri Arjun Singh. Shri B. S. Baswan Secretary (Secondary & Higher Education), Shri Sunil kumar, Joint Secretary (Higher Education) and Shri Omprakash, Under Secretary (Higher Education) were present. From UGC Dr. Arun Nigvekar Chairman was present. AIFUCTO was represented by its secretariat. Meeting lasted for about 75 minutes. The second and third rounds were chaired by Shri Sunil Kumar Joint Secretary (Higher Education). Majority of the demands put forth by AIFUCTO were discussed in detail, the notes of which would be further discussed to resolve at inter ministerial level. MHRD constituted a committee at inter ministerial level to grant complete parity to the two left out categories of teachers: DPEs and Librarians so as to bring them on par with teachers with respect to CAS, benefit of higher fixation Rs. 14940/-. The proposal of MHRD hoped to be cleared at the cabinet level soon. Also agreed to provide an elongated scale to end stagnation of Selection Grade Lecturer/Reader who have reached Rs. 18300/-. The CAS to Professor in colleges would also be worked out soon. MHRD agreed that the whole scheme of pay revision along with CAS should have been granted from 01.01.1996 and not from 27.07.1998, the date of notification. Accordingly, it would be decided

at the due level. MHRD assured to consider condemnation of breaks in service and flexi time provision for women teachers would be finalised soon. The MHRD would undertake all steps to ensure the implementation of 1996 pay scales in the states of Bihar, Jharkhand, Assam, Orissa and Punjab. AIFUCTO demanded a 'Status Report of the implementation of 1996 pay scales in all the states'. Regular mutual consultative mechanism was assured to be adhered to in the interest of better standards in Higher Education and to solve the problems of teachers.

The HRD Minister shared the concern of the AIFUCTO on various issues related to Higher Education like 6% of GDP for education, funding, privatisation and other allied problems and assured to take the views as well as involve AIFUCTO in various committees of Higher Education initiated by CABE. The Minister also assured to take the issue of filling up of vacant posts in universities and colleges in various states at the ensuing 'State Education Ministers Conference' at Bangalore on 10th and 11th January 2005. This meeting is called by HRD Minister to discuss about the central legislation for regulating admission and fees in sel-financing professional educational institutions.

CABE COMMITTEE MEETINGS

Central Advisory Board of Education (CABE) has appointed a sub committee to study the autonomy of Higher Education institutions under the chairmanship of Shri Kanti Biswas, Education Minister of West Bengal. This sub committee asked the UGC to study the issue by conducting four regional workshops at Chennai, Pune, Guwahati and Chandigarh. AIFUCTO is also invited to all of these regional workshops.

ബ്രാഞ്ച് സെക്രട്ടറിമാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ജേർണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ലേഖനം, ചെറുകഥ, കവിത
തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ, സർവ്വീസ് സംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾ, തീസിസ്
അബ്സ്ട്രാക്ടുകൾ, വിജ്ഞാന പ്രദങ്ങളായ കുറിപ്പുകൾ,
മററു വാർത്തകൾ, ഫോട്ടോകൾ, പരസ്യങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ചീഫ് എഡിററർക്ക് അയയ്ക്കുക.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 75 രൂപ മാത്രം
പരസ്യങ്ങൾക്കുള്ള താരിഫ് കാർഡുകൾ ജില്ലാ സെക്രട്ടറിയിൽ നിന്നോ മാനേജിംഗ്
എഡിറററിൽ നിന്നോ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ചീഫ് എഡിറററുടെ വിലാസം: **എസ്. ജയരാജ് കുമാർ,** ഗീതാഞ്ജലി, 79 ഉള്ളൂർ ഗാർഡൻസ്,
കൊച്ചുള്ളൂർ, മെഡിക്കൽകോളേജ് പി.ഒ., തിരുവനന്തപുരം - 695 011 (ഫോൺ - 0471-2440004)

മാനേജിംഗ് എഡിറററുടെ വിലാസം: **വി. ജയകുമാർ,** ഐശ്വര്യ, ററി. സി. 55/494, ശാരദാ ഗാർഡൻസ്
ലെയിൻ, നീറമൺകര, പാപ്പനംകോട് പി. ഒ, തിരുവനന്തപുരം- 695 018, ഫോൺ: 0471-2491432

ഓഫീസ്: എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംസ്ഥാനകമ്മിററി ഓഫീസ്, മാതൃഭൂമി റോഡ്, വഞ്ചിയൂർ
തിരുവനന്തപുരം - 695 035, ഫോൺ - 0471-2463494, Fax: 0471-2468984. e-mail:akpcta@sancharnet.in

www.akpcta.org

DA arrear & Income Tax

K.K Denesan .J

W.P (c) No. 36444 of 2004

Dated this the 16th day of December 2004

JUDGEMENT

Petitioners are college Teachers. They are entitled to arrears of emoluments by way of increase in D.A. Though sanction has been accorded for payment of D.A, it is done with a rider that the amount will not be paid in cash but will be credited in the Provident Fund Account of the petitioners. Going by the amount which the petitioners are entitled to get by way of arrears of D.A the income they may thus receive will attract the provisions of the Income Tax Act. Therefore, the income tax will have to be paid from the pocket of the petitioners, is the contention of the learned counsel for the petitioners. I think, the contention deserves consideration. Therefore, a way out has to be found out, so that the income tax can be paid according to the provisions of the Act and at the the same time, the amount to be paid as tax need not be raised by the petitioners from other source of income.

2. I have heard the learned Government pleader also.

3. There shall be a direction to the respondents to deposit in the P.F Account of the petitioners only that portion of the arrears of D.A less incometax to be deducted at source. Therefore , petitioners will be relieved from the burden of finding money for the payment of incometax from other sources of income. There shall also be a direction that when the bills are prepared in respect of the arrear payment, the principal of institution should see that the income tax payble in respect of such amounts is shown separately and that arrangements are made for remittance of the same in the Treasury so as to meet the requirements of payment of income tax liability. The Treasury officer concerned, should see that there is no difficulty for encashing such balance. Balance amount alone need be credited in the provident fund Account of the petitioners.

This writ petition is disposed of as above.

K.K.. Denesan,
Judge

സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപക സംഘടന പ്രതിനിധികളുമായി കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ 23.11.2004 ന് നടത്തിയ ചർച്ചയുടെ നടപടിക്കുറിപ്പ്

ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തവരുടെ വിവരങ്ങൾ ഇതിനോട് അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

യോഗം 23.11.2004 വൈകുന്നേരം 3 മണിക്ക് വികാസ് ഭവനിലെ കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുടെ ചേമ്പറിൽ കൂടുകയുണ്ടായി.

1.10.2004 ൽ ബഹു. വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപക സംഘടനാ പ്രതിനിധികളുമായി നടത്തിയ ചർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് യോഗം വിളിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഡയറക്ടർ ആമുഖമായി വിശദീകരിച്ചു.

ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത സംഘടനകൾ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ രേഖാമൂലം നൽകി പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തു.

1. പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് ക്രെഡിററ് കാർഡ് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നതിലുണ്ടാകുന്ന കാലതാമസം.

സ്വകാര്യ കോളജുകളിലെ ജീവനക്കാരുടെ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് ക്രെഡിററ് കാർഡ് 1992-93 നു ശേഷം നൽകിയിട്ടില്ല എന്നും വായ്പ അനുവദിക്കുന്നതിന് കാലതാമസം നേരിടുന്നുവെന്നും ചർച്ചയിൽ സംഘടനാ നേതാക്കൾ പരാതിപ്പെട്ടു.

1992-93 വരെയുള്ള ക്രെഡിററ് കാർഡ് തയാറാക്കാൻ എൽ. ബി. എസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും 19 കോളജുകളിലെ ക്രെഡിററ് കാർഡ് ഇനിയും എൽ. ബി. എസിൽ നിന്നും ലഭിക്കാനുണ്ടെന്നും ഡയറക്ടർ അറിയിച്ചു. 1993-94 മുതലുള്ള ക്രെഡിററ് കാർഡ് ഡയറക്ടറേററിൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് സിസ്ററം ഉപയോഗിച്ച് തയ്യാറാക്കാനുള്ള നടപടികൾ എടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നും എത്രയും വേഗം ക്രെഡിററ് കാർഡ് ലഭ്യമാക്കുമെന്നും ഡയറക്ടർ അറിയിച്ചു.

പി. എഫ് വായ്പ അനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കാലതാമസം പരമാവധി ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും യോഗത്തിൽ അറിയിച്ചു.

2. പരീക്ഷാ സംബന്ധമായ ജോലികളിൽ പങ്കെടുത്ത അദ്ധ്യാപകർക്ക് ഡ്യൂട്ടി ലീവ് അനുവദിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച്

പരീക്ഷാ സംബന്ധമായ ജോലികളിൽ യൂണിവേഴ്സിററി പരീക്ഷാ കൺട്രോളർ നിയോഗിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കെല്ലാം റഗുലർ കോഴ്സ്, സ്വാശ്രയ കോഴ്സ്, എന്ന പരിഗണന കൂടാതെ ഡ്യൂട്ടി ലീവ് അനുവദിക്കണമെന്ന് സംഘടന ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഈ വിഷയത്തിൽ നിലവിൽ സർക്കാർ നല്കിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുകയാണ് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ ചെയ്യുന്നതെന്നും സർക്കാർ നിർദ്ദേശങ്ങളും യൂണിവേഴ്സിററി ചട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി സർക്കാരിൽ നിന്നും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭ്യമായതിനുശേഷം മാത്രമേ ഡ്യൂട്ടി ലീവ് അനുവദിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സംഘടനകൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അവസാന തീരുമാനം അറിയിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നും അതുവരെ ശമ്പളം തടയരുതെന്ന് ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർക്ക് നിർദ്ദേശം നല്കാമെന്നും ഡയറക്ടർ അറിയിച്ചു.

3. ആർജ്ജിതാവധി സറണ്ടർ ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച്

കേരളത്തിലെ സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് ബാധകമായ ആർജ്ജിതാവധി സ്വകാര്യകോളജുകളിലെ അദ്ധ്യാപകർക്ക് ചില ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ നിഷേധിക്കുന്നതായി സംഘടനകൾ പരാതിപ്പെട്ടു.

അവധിക്കണക്കുകൾ സർവ്വീസ് പുസ്തകത്തിൽ യഥാസമയം രേഖപ്പെടുത്താത്തതും മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്ത് പരീക്ഷാ സംബന്ധമായ ജോലികൾക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യാപകരെ സംബന്ധിച്ച് വെക്കേഷൻ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകൾ ലഭിക്കാത്തതു കാരണവുമാണ് ആർജ്ജിത അവധി നിഷേധിക്കുന്നതെന്ന് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ വിശദീകരിച്ചു. മധ്യവേനലവധിക്കാലത്ത് പരീക്ഷാ സംബന്ധമായ ജോലികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്ക് ആർജ്ജിതാവധി അനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ചില ക്രമീകരണങ്ങൾ ഡയറക്ടർ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. മദ്ധ്യവേനലവധിക്കാലത്ത് പരീക്ഷാ ഡ്യൂട്ടിക്ക് നിയോഗിച്ച അദ്ധ്യാപകരുടെ വെക്കേഷൻ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള

വിശദവിവരങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട പ്രിൻസിപ്പൽമാർ പ്രസ്തുത വർഷം ജൂൺ 30 ന് മുൻപ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതും ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പ് കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ, ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ എന്നിവർക്ക് നൽകേണ്ടതുമാണ്. അവധി സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾക്ക് ടി അദ്ധ്യായന വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് സേവന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ടി ഉത്തരവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അനുവദനീയമായ ആർജ്ജിതാവധി അനുവദിക്കാമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഈ നർദ്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ള കുടിശ്ശിക അപേക്ഷകളിൽ തീർപ്പ് കല്പിക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യാപകരുടെ സേവന പുസ്തകങ്ങൾ വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ദീർഘനാൾ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറാഫീസുകളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത് പ്രായോഗികമായി അദ്ധ്യാപകർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് സംഘടനകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സർവീസ് പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ട് മാസത്തിൽ കൂടുതൽ പെൻഷൻ സംബന്ധമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പുറമേ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടാഫീസിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലായെന്ന് ഡയറക്ടർ വ്യക്തമാക്കി.

4. കുടിശ്ശിക ബില്ലുകൾ തീർപ്പാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച്

കുടിശ്ശിക ബില്ലുകൾ തീർപ്പാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഡെപ്യൂട്ടി ഡറക്ടറാഫീസുകളിൽ അസാധാരണമായ കാലതാമസം നേരിടുന്നുവെന്ന് സംഘടനകൾ പരാതിപ്പെട്ടു. ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറാഫീസുകളിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന കുടിശ്ശിക ബില്ലുകൾ മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ അനുവദിക്കണമെന്നും എല്ലാ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറാഫീസുകളിലും ബിൽ രജിസ്ററുകൾ കൃത്യമായി എഴുതി സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ഡയറക്ടർ നിർദ്ദേശിച്ചു.

5. കുടിശ്ശിക ക്ഷാമബത്തയിൽ നിന്നും ആദായനികുതി ഈടാക്കുന്നത്.

ക്ഷാമബത്ത കുടിശ്ശികയിൽ നിന്ന് ആദായനികുതി തുക, കുടിശ്ശിക ക്ഷാമബത്ത തുകയിൽ നിന്നും കുറവുവരുത്തുകയും ശേഷിക്കുന്ന തുക ജീവനക്കാരുടെ പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ടിൽ ലയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും സംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ടി ആവശ്യം അനുവദനീയമല്ലെന്ന് ഡയറക്ടർ സംഘടനകളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

6. അദ്ധ്യാപകരുടെ പ്ളെയ്സ്മെന്റ്

സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപകരുടെ പ്ളെസ്മെന്റ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വിവിധ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ വിഭിന്നമായ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതായി സംഘടനകൾ ഉന്നയിച്ചു.

നിലവിലുള്ള സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം നൽകി.

7. ഗസററ് അദ്ധ്യാപകർക്ക് വേതനം നൽകുന്നത് സംബന്ധിച്ച്

സർക്കാർ അധിക സാമ്പത്തിക ബാദ്ധ്യത വഹിക്കില്ല എന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിധേയമായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കോഴ്സുകളിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഗസ്ററ് അദ്ധ്യാപകർക്കും വേതനം നൽകണമെന്ന് സംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിലവിലുള്ള സർക്കാർ ഉത്തരവുപ്രകാരം പ്രസ്തുത ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലാ എന്ന് ഡയറക്ടർ വിശദീകരിച്ചു. ഗസ്ററ് ലക്ചർമാരുടെ വേതന ബില്ല് അതാതുമാസം തന്നെ സമർപ്പിക്കാൻ പ്രിൻസിപ്പൽമാരോട് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

8. എഫ്. ഐ. പി. ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ

എഫ്. ഐ. പി. ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ സംബന്ധിച്ച് നടപടിക്രമങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കണമെന്നും മററ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലെപോലെ ഡെപ്യൂട്ടേഷന് പോകുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്ക് യഥാസമയം ശമ്പളം നൽകാനും മററും നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്നാലെ പൂർത്തിയാക്കാൻ അവസരം നൽകണമെന്നും സംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ കാലതാമസം കൂടാതെ നടപ്പാക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി.

9. 1.1.1996 ന് മുൻപ് പി. എച്ച്. ഡി ബിരുദം നേടിയവരുടെ മുൻകൂർ ഇൻക്രിമെന്റ്

ഈ വിഷയത്തിൽ സർക്കാർ തീരുമാനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഡയറക്ടർ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

10. മെഡിക്കൽ റീ - ഇംപേഴ്സ്മെന്റ്

സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപകരുടെ മെഡിക്കൽ റീ ഇംപേഴ്സ്മെന്റ് ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ തുക ബഡ്ജററ് വിഹിതത്തിൽ വകയിരുത്താൻ സംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ തുക ബഡ്ജററ് ഇനത്തിൽ വകയിരുത്തി വിശദമായ പ്രൊപ്പോസൽ അടുത്ത സാമ്പത്തിക വർഷം സർക്കാരിനു സമർപ്പിക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കുമെന്ന് ഡയറക്ടർ അറിയിച്ചു.

യോഗം 7 മണിക്ക് അവസാനിച്ചു.

കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ

കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപക സംഘടനാ പ്രതിനിധികളുമായി 23.11.2004 ൽ നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

1. തോമസ് ജോസഫ്
പ്രസിഡന്റ്
എ. കെ. പി. സി. റ്റി. എ
കെ. ഇ. കോളജ്,മാന്നാനം
2. ആർ. മോഹൻ കുമാർ
എ. കെ.പി.സി.ടി. എ
എസ്. എൻ കോളജ്, വർക്കല
3. വിജയധരൻ. കെ
സെക്രട്ടറി
എ. കെ. പി. സി. റ്റി. എ
എസ്. എൻ. കോളജ് കൊല്ലം
4. എ. പ്രതാപ ചന്ദ്രൻ നായർ
ജനറൽ സെക്രട്ടറി
എ. കെ. പി. സി. റ്റി. എ
എം. ജി. കോളജ് തിരുവനന്തപുരം
5. റ്റി. ശശിധരൻ
അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർ
കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറേറ്റ്
തിരുവനന്തപുരം
6. വൈ. റസിയ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറേറ്റ്
വികാസ് ഭവൻ, തിരുവനന്തപുരം
7. എ. നസീമുദിൻ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
കൊല്ലം
8. കെ. പി. ജയപ്രകാശ്
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
കോട്ടയം
9. ഡോ. ജയശ്രീ സുകുമാരൻ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
എറണാകുളം
10. ജി. പ്രസന്ന
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
തൃശ്ശൂർ
11. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ
കോഴിക്കോട്
12. പി. രാമചന്ദ്രൻ
അക്കൗണ്ട് ഓഫീസർ(പി. എഫ്)
കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറേറ്റ്
13. എം. വി. ഹരിദാസ്.
അക്കൗണ്ട്സ് ഓഫീസർ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറേറ്റ്
എറണാകുളം
14. പി. എസ്. ഡിക്സൺ
അക്കൗണ്ട്സ് ഓഫീസർ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറേറ്റ് കൊല്ലം
15. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി
അക്കൗണ്ട് ഓഫീസർ,
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറേറ്റ്
കോഴിക്കോട്
16. പി. എസ്. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
അക്കൗണ്ട്സ് ഓഫീസർ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറേറ്റ്
തൃശൂർ
17. ജോർജ്ജ് കെ. ചെറിയാൻ
അക്കൗണ്ട്സ് ഓഫീസർ
ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറേറ്റ്
കോട്ടയം
18. സി. എസ്. സ്റ്റീഫൻ
സൂപ്രണ്ട്
പോസ്റ്റ് ആഡിറ്റ് സെക്ഷൻ
കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറേറ്റ്

Government of Kerala

FINANCE (RULES) DEPARTMENT

CIRCULAR

No. 61/2004 Fin. Dated, Thiruvananthapuram, 03.12.2004

Sub:- *Surrender of Earned Leave- Eligibility to Teaching Staff- Clarification- Issued.*
Ref:- *G.O.(p) No. 279/04/Fin. dated 16.06.04*

As per the Government order read above, State Government Employees were allowed to surrender earned leave for 20 days in a financial year. It has come to the notice of the Government that the above benefit is not allowed to teachers who are on duty during vacation in connection with examination. Government therefore wish to clarify that teaching staff who are prevented from availing themselves of the vacation and become eligible for Earned Leave under Rule 81 of Part I Kerala Service Rule are also entitled to the benefit of the above orders.

R.Sreekumari Devi,
Additional Secretary (Finance)

University of Kerala

(Abstract)

Final year BA/BSc/ BCom.Degree Examinations, April 2004- C.V Camp at SD College, Alappuzha - Non payment of full DA to a few examiners who valued less number of scripts- payment of full DA irrespectives of number of papers valued - sanctioned - orders issued
Monitoring and co-ordination Section

No. M&C 1.1086.2004. Dated, Thiruvananthapuram., 10.12.2004

Read:- 1.UO No. M&C 1.1086/04 dtd. 5.4.2004
2. Minutes of the meeting of the Syndicate held on 27.11.04(Item No. 37)
3. Finance Endt. No. Fos. 3029/04/ Fin I/ dtd. 6.12.2004.
4. Letter from the General Secretary, AKPCTA dtd. 26.6.2004

ORDER

As per U.O read as paper (1) above, three C.V camps were set up for the valuation of the Final year BA / B.Sc/ B.Com Degree Examinations, April 2004. Some examiners who attended the C.V camp at S. D College, Alappuzha had not valued the number of scripts required to be valued per day as per norms. The Audit wing of the university passed only payment of proportionate DA to these Examiners who valued less number of seripts per day against norms.

The General Secretary, AKPCTA, requested vide letter read as paper(4) above, to sanction full DA irrespective of the number of papers valued per day on grounds that they had been paid full DA in the previous years.

As ordered by the Vice Chancellor, the matter was placed before the syndicate which resolved vide paper read as (2) above, to full DA being paid to the examiners who attended the CV camp from Final year BA / B.Sc/ B.Com Degree Examinations,April 2004, S.D College, Alapuzha as a special case eventhough they have valued only 20 papers per day. Further resolved that this should not be quoted as a precedent during the coming years.

In the light of the above, and the Finance endorsement read as paper (3) above, sanction has been accorded by the Vice Chancillor to the examiners who attended the C.V camp for Final year BA / B.Sc/ B.Com Degree Examinations,April 2004, S.D College, Alapuzha being sanctioned payment of fullDA as a special case eventhough they have valued only 20 Script per day, instead of 25 papers. This should not be quoted as a precedent during the coming years. Accordingly, the balance payment of DA will be made to the examiners who were paid only proportionate DA. Sri K. S Sidharthan, the Adminsitrative Officer of the CV camp is directed to make arrangements for the re audit of the bills and to disburse the balance amount to the examiners.

Orders are issued accordingly.

Sd/-
Prof: Dr. V. Jayaprakas
Controller of Examinations

Government of Kerala
Abstract

Arts & Science Colleges Training Colleges and Arabic Colleges Revised Erratum to orders - issued
Higher Education(D) Department

G.O.(Ms) No. 145/04/H.Edn. Dated, Thiruvananthapuram. 3-11-2004.

Read :- G.O(Ms) No. 119/04/H.Edn. dated 17-09-2004

ORDER

The criteria for grading of Colleges given in the table in para 1 in the appendix of the G.O. read above will be corrected and read as follows.

Grade of colleges	Criteria for grading
A	A minimum of 20 Courses with atleast 5 post Graduate Courses and Student strength of 1200 or more
B	A minimum of 15 courses with post Graduate courses and student strength of 1000 or more
C	10 Courses with Student strength of 750 or more
D	5 Courses and more and Training Colleges
E	Less than 5 Courses and Arabic Colleges

The G.O read above stands modified to the above extent.

(By order of the Governor)
K.Mohandas,
Principal Secretary to Government

Read and
Subscribe

TEACHERS' OF THE WORLD

(Quarterly Organ of the WFTU-FISE)

Annual Subscription Rs. 100/-

Send DD/MO to Dr. Kishore Kumar Theckedath, 32, Samant Sadan, Jeevan Bima Nagar, Borivli, Mumbai- 400103

വർക്കല ശ്രീനാരായണ കോളജ് ചരിത്രവിഭാഗം അദ്ധ്യാപിക **സി. മീര**യ്ക്ക് കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റ് ലഭിച്ചു. 'Sree Narayana Dharma Sanghom Trust-its Social Spiritual Mission' എന്നതായിരുന്നു ഗവേഷണ വിഷയം. കേരള യൂണിവേഴ്സിററി ആർട്സ് ഫാക്കൽററി ഡീൻ ഡോ. ബി. ശോഭനൻെറ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ ധനുവച്ചപുരം വി. ടി. എം. എൻ. എസ്. എസ്. കോളജധ്യാപകൻ **എൻ. കൃഷ്ണൻകുട്ടിപ്പിള്ള** ഡോ. എസ്.വി. വേണുഗോപൻ നായരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് ഗവേഷണം നടത്തിയത്. *'സാമൂഹിക ജീവിതം വടക്കൻ പാട്ടുകളിലും തെക്കൻ പാട്ടുകളിലും – ഒരു താരതമ്യ പഠനം'* എന്നതായിരുന്നു വിഷയം

വളാംഞ്ചേരി എം.ഇ. എസ്. കോളജ് ഫിസിക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ അദ്ധ്യാപകൻ **എ. എം. ആൻറണി**ക്ക് ഡോക്ടറേറ്റ് ലഭിച്ചു. Construction of Health related Physical Fitnesss Norms for College men in the state of Kerala എന്നതായിരുന്നു ഗവേഷണ വിഷയം

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

47-ാം

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം

2005 മാർച്ച് 11,12,13 തീയതികളിൽ

പാലക്കാട് മുൻസിപ്പൽ ടൗൺ ഹാളിൽ

സമ്മേളനം വിജയിപ്പിക്കുക

R.No. 36025/81
No. 189

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

Registered. No. KL/TV (N) 35/2003-2005
Rs.11/- **JANUARY 2005**

കേരളത്തിന്റെ അക്ഷര...

ഡി സി ബുക്സ്

പുസ്തകപ്രസാധനരംഗത്ത് വിശ്വസനീയതയുടെ പര്യായം

- 30 വർഷംകൊണ്ട് 6,000-ൽപരം പുസ്തകങ്ങൾ
- പുസ്തകനിർമ്മാണത്തിൽ അന്താരാഷ്ട്രനിലവാരം പുലർത്തുന്നു.
- മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ള ഈടുറ്റ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 95% പുറത്തിറക്കി.
- ഋഗ്വേദം (8 വാല്യം), ബൃഹദാരണ്യകോപനിഷത്ത്, ബ്രിട്ടാനിക്ക മലയാളം എൻസൈക്ലോപീഡിയ, അഖിലവിജ്ഞാനകോശം, വർഷാനുചരിതം (ക്രോണിക്കിൾ) തുടങ്ങിയ ബൃഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

ശാഖകൾ: തിരുവനന്തപുരം (2 ശാഖകൾ), കോട്ടയം (4 ശാഖകൾ) എറണാകുളം, തേക്കടി, കോഴിക്കോട് (2 ശാഖകൾ), തൃശൂർ, നെടുമ്പാശ്ശേരി എയർപോർട്ട്, പാലക്കാട്, കണ്ണൂർ, ഡൽഹി

പച്ചക്കുതിര ▶ വായിക്കുക വരിക്കാരാവുക

TUV

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി ഗുണനിലവാരത്തിനുള്ള ISO സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ച പുസ്തകപ്രസാധനശാല

ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി പ്രാദേശികഭാഷാ പുസ്തകങ്ങൾക്കായി ഓൺലൈൻ ബുക്ക്ഷോപ്പ് ആരംഭിച്ച പുസ്തകപ്രസാധനവിപണനശാല
www.dcbookstore.com

ഡി സി കിഴക്കെമുറി ഇടം, ഗുഡ് ഷെപ്പേർഡ് സ്ട്രീറ്റ്, കോട്ടയം 686 001
ഫോൺ: 0481-256 3114, 2301614 ഫാക്സ്: 0481-256 4758 info@dcbooks.com www.dcbooks.com
Visit our Online Bookstore: www.dcbookstore.com

Edited, Printed and Published by S. Viswanathan, AKPCTA State Committee Office, Vanchiyoor, Thiruvananthapuram-35, Phone: 2463494, Fax: 0471-2468984, e-mail:akpcta@sancharnet.in, www.akpcta.org, at SB Press (P) Ltd. College Lane, Thiruvananthapuram-1. Phone: 2471904, Fax: 2478013, 2471904, Typeset: Genial, Tvpm, Chief Editor: S. Jayaraj Kumar